Nr. 57. Piątek, 11 Marca 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierw-i 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 29 lutego b. r. mianować najłaskawiej prywatnego docenta lwowskiego uniwersytetu i koncypistę krajowego biura statystycznego we Lwowie dr. Józefa Kleczyńskiego nadzwyczajnym profesorem statystyki i austryackiego prawa administracyjnego w uniwersytecie krakowskim.

Conrad Eybesfeld w. r.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie przeniósł Michała Przybyszowskiego, kancelistę przy c. k. Sądzie powiatowym w Wieliczce, w tymże samym charakterze do c. k. Sądu powiatowego w Bochni, a nadał opróżnioną przy c. k. Sądzie powiatowym w Wieliczce posadę kancelisty Cyrylowi Dniestrzańskiemu, woźnemu przy c. k. sądzie powiatowym w Milówce.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 11 marca.

Brak kompletu stanowi w parlamencie niemieckim tak samo jak w włoskim chorobę chroniczną, która dawała się uczuć często nawet w porze nadzwyczajnego ożywienia politycznego i wśród ciekawych obrad. Gdyby nie ta okoliczność stwierdzona faktami, wiadomość telegraficzna, że parlament niemiecki w chwili głosowania nad projektem zaprowadzenia dwuletniego peryodu budżetowego znalazł się w stanie niekompetencyi dla braku kompletu, mogłaby być uważaną za znaczący symptom ogólnego zobojętnienia kół, do czego ks. Bismarck ostatniemi wystąpieniami swojemi aż nadto przyczyn dostarczył. W rzeczy samej bowiem sytuacya parlamentarna w Niemczech tak się przedstawia, że posłowie pełniący funkcye swoje pilnie i skrupulatnie uchodzić mogą za przykład abnegacyi i obywatelskiego poświęcenia. Usłyszawszy dwukrotnie z ust wszechwładnego kanclerza zapewnienie stanowcze, że nie myśli on być tak powolnym parlamentowi jak ministrowie innych państw, że nie ogląda się na wolę i życzenia parlamentu, jeżeli własne przekonania wskazują mu odmienną drogę a zaufanie monarchy pozostawia mu swobodę w wyborze środków. usłyszawszy takie *dicta acerba*, posłowie niemieckiego parlamentu wszystkich stronnictw musieli wreszcie przyjść do tego przeświadczenia, że praca ich nie może mieć ani celu dodatniego ani rękojmi skutku, że o inicyatywie myśleć nie mogą a jeżeli nie zechcą pogodzić się z rolą ciała doradczego, pomocniczego tylko, nic pozostanie im nic innego jak przypatrywać się akcyi osobistej ks. Bismarcka i czekać, co dalej będzie.

Jest jeszcze jedna rola, w której stronnictwa parlamentu niemieckiego mogą salwować przynajmniej cień tych atrybucyj, jakie w innych parlamentach odgrywają nawet frakcye drobne. Rola ta polega na ciągłej negacyi, na stawianiu ks. Bismarckowi trudności w każdej sprawie i na każdym kroku. Zdaje się, że stronnictwo narodowo-liberalne ograniczyło wszystkie pretensye swoje do tej skromnej roli, bo na ostatnich zebraniach uznało, że na razie można tylko bronić tego, co obecnie istnieje, a co coraz więcej jest zagrożone reformatorskiemi planami ks. Bismarcka. Jest to niezawodnie szczyt pretensyj, jakie dziś jeszcze mogłoby stawiać stronnictwo liberalne, pozbawione większości numerycznej i wyzute już dawno z tej powagi, jaką sobie zdobyło w pierwszych latach po wojnie. Zresztą, nawet bezwzględnie rzecz biorąc, stronnictwo liberalne nie może większego stawiać żądania, bo od chwili, kiedy się pokazało, że system polityczny inaugurowany po wojnie a doprowadzony do szczytu w walce z kościołem, wcale nie uszczęśliwił społeczeństwa niemieckiego, że dalej także i finansowa polityka od czasu wojny bynajmniej nie wydała rezultatów uszczęśliwiających społeczeństwo niemieckie. większość dotąd panująca nie ma nawet prawa wymagać dla siebie powolności kanclerza i wyborców.

Jeżeliby tylko stronnictwo narodowo-liberalne było pewne, iż w masie wyborców posiada dawne zaufanie i poparcie, to samemi względami na ks. Bismarcka pewnie nie byłoby się powodowało w ograniczeniu swojej akcyi tylko do obrony tego, co obecnie istnieje. W przededniu wyborów stronnictwo to byłoby w takim razie właśnie przeciwny kierunek obrało, a przedewszystkiem starałoby się doprowadzić ks. Bismarcka do ostateczności, aby przed wyborcami stanąć mogło z aureolą bohaterstwa politycznego lub męczeństwa, w obronie zasad liberalnych i konstytucyjnych. Wyborcy niewątpliwie oświadczą się za ks. Bismarckiem, jeżeli on tylko zechce bezpośrednio zaapelować do nich. Już dawniej w trudniejszych chwilach książę Bismarck nie zawiódł się na swojej popularności, a w ostatnich wyborach osobliwie przekonał świat, że w danym razie potrafi i zdoła utworzyć sobie taki parlament, jakiego potrzebuje. Stronnictwo narodowo-liberalne miałoby jeszcze jakie takie szanse w blizkiej kampanii wyborczej, gdyby Stolica Apostolska wytrwała była w swoim stanowczym oporze wobec prób ugodowych rządu. Ale właśnie w ostatnich czasach postępowanie niektórych biskupów i kapituł wykazało, że z Rzymu wychodzą pojednawcze instrukcye, że dzieło ugody robi ciągłe, chociaż nieznaczne postepy.

Lwów, 11 marca.

W tyle ważnej i żywe zajęcie nawet po za granicami kraju wzbudzającej sprawie naszego przemysłu naftowego mamy dziś do zapisania wiadomość wiele na przyszłość rokującą. Pan Minister rolnictwa oznajmił, że wniesiono do niego kilka ofert o wydzierżawienie prawa poszukiwania i wydobywania oleju ziemnego i wosku ziemnego bądź na wszystkich, bądź też na pewnych częściach dóbr państwowych i dóbr należących do funduszu religijnego w Galicyi. Z powodu, że w ostatnich czasach odbywały się w Galicyi ankiety celem obmyślenia środków podniesienia przemysłu naftowego w kraju, oraz ze względu na znaczne obszary, jakie zajmują posiadłości rządowe i funduszu religijnego, chciałby p. Minister przy rozstrzygnięciu podano nadanie prawa wydobywania nafty i wosku ziemnego uwzględnić ile możności ogólne interesa kraju, mianowicie chciałby uzyskać pewność, że w ewentualnych kontraktach nie będą postawione warunki, któreby stanęły w sprzeczności z zamiarami Wydziału krajowego. W tym celu p. Minister rolnictwa zażądał informacyi o wyniku obrad ankietowych, oraz odpisu wszystkich ważniejszych pism i kontraktów w sprawie podniesienia przemysłu naftowego.

Wiadomość ta z dwóch powodów nadzwyczajnie jest ważna. Najpierw bowiem wynika z tego, że zanosi się na umiejętne poszukiwania za nowemi terenami naftowemi i na wzbogacenie kraju nowemi przedsiębiorstwami a powtóre rząd daje dowód, że prawna i administracyjna strona sprawy uregulowania i podniesienia przemysłu naftowego żywo go obchodzi, że usiłowania podejmo-

---

MODEL

SZKIC Z PARYZKIEGO BRUKU

Pewna szkoła w malarstwie, której teorya od jakich dwudziestu lat wzięła prawie powszechnie górę nad innemi, przyjęła zasadę i głosi stanowczo, że przy największej nawet znajomości rysunku i najdokładniejszych wiadomościach z anatomii, których nabycie jest rzeczywiście niezbędnem dla malarza, artysta nie powinien nigdy obchodzić się bez żywych modeli. Nie można zaprzeczyć, że teorya ta ma swoją dobrą stronę, ale i to nie ulega wątpliwości, że zbyt niewolnicze, bezwarunkowe jej zastosowanie prowadzi powoli, a w wielu razach już doprowadziło do zupełnego zabicia ideału w sztuce i zastąpienia go samym tylko realizmem, wiernie naśladującym naturę. Użycie zawsze i wszędzie żywego modelu jednych prowadzi do zaniedbania studyów rysunkowych, drugich wyrabia na dobrych portrecistów, ale za to w tym samym stosunku ubywa malarzy historycznych, religijnych, a nawet rodzajowych, bo niewolnicze kopiowanie natury nie rozwija daru kompozycyi. Jak sufler według pewnej kategoryi artystów jest podstawą sztuki dramatycznej, tak model jest alfą i omegą dla niektórych adeptów penzla, a zawód takiego modelu pod względem finansowym niekiedy wcale bywa korzystny.

W Rzymie, gdzie obrazy religijne dużo mają pokupu, bardzo poszukiwanym i dobrze płaconym modelem bywa starzec poważnego oblicza, z obfitym siwym włosem i piękną takiejże barwy brodą, mogący „pozować" na różnych świętych, a kto najbardziej odznacza się temi przymiotami, jeżeli przy tem ma piękne, niepospolite rysy twarzy, ten używany bywa za model do obrazów, na których przedstawiany jest Bóg Ojciec, a taki wyborowy model nazywa się zwyczajem włoskich malarzy: *Padre eterno.*

Francuscy uczniowie szkoły sztuk pięknych, wysyłani kosztem rządu lub udający się z własnemi funduszami do Rzymu, przywieźli ztamtąd tę nazwę, i paryski *Padre eterno* znany jest całej malarskiej generacyi.

Jest to starzec sędziwy, którego biała broda sięga do pasa a długie śnieżne włosy obficie spadają na ramiona. Twarz jego wielce oryginalna, typu wschodniego w szlachetnem znaczeniu tego słowa, rysów bardzo regularnych, nie jest bez wyrazu pewnej uroczystej powagi, chociaż trudnoby dopatrzyć w niej głębokiej myśli.

Nie raz zdarzało mi się, będąc w pracowni jednego z moich przyjaciół malarzy, słyszeć z ust odwiedzających go amatorów uwagę, że ów model ma fizyonomię zupełnie podobną do postaci Stwórcy na obrazie w tym lub owym kościele, chociaż właściwie należałoby powiedzieć, że owe postaci podobne są do naszego modelu, bo albo z niego samego, albo ze studyum, któremu za wzór służył, były niewątpliwie malowane.

W naszych czasach wielkie obrazy religijne wyższej artystycznej kompozycyi mało mają odbytu. Budowa bogatej świątyni, takiej jak kościoł Serca Jezusowego (*Sacré Coeur*), budujący się obecnie w Paryżu na szczycie wzgórza Montmartre, nie codzień się trafia, ale małe kościółki i kapliczki po wsiach i miasteczkach, dzięki pobożnej ofiarności ludu, potrzebują ciągle nowych obrazów. Utwory takie nie płacą się tysiącami franków, ale niejeden z młodych malarzy możesię jako tako utrzymać, biorąc od 40 do 60 franków za takie obrazy do wiejskich kaplic; prawda że fabrykuje na tuziny i jak raz zapłacił model *Padre eterno* i odmalował go sobie starannie, to potem już tylko odrabia mniej więcej wierne kopie.

Nasz model znany jest także między malarską młodzieżą pod nazwą starego rzeźbiarza, a nazwa ta ztąd powstała, że nosi zawsze rodzaj laski, którą sam sobie kozikiem wyrzeźbił. Kij ten przedstawia wcale nieźle węża, opasującego zgrabnemi kręgami gałęź, a główka laski wyobraża gniazdko, do którego właśnie skrada się zdradliwie i łakomie. Jest to dramat z życia natury prosty i wzruszający.

Żartowuisie bez serca smieją się z tej naiwnej rzeźby, bo wykonanie jest dość niezgrabne, ale prawdziwi artyści nie mogą oprzeć się pewnemu wrażeniu, bo ten niezgrabny rysunek sprawia przecież uderzający efekt. Patrząc nań, trzeba się uśmiechnąć, a jednak na łzy się zbiera...

Wąż wyciąga ku gniazdku straszną paszczę, trochę co prawda podobną do krokodyla — czujemy, że nic nie zdoła obronić biednego gniazdka. Na brzegu przerażona makolągwa, w której złośliwi upatrują podobieństwo do nietoperza, bije skrzydełkami i szeroko dziób otwiera, by odstraszyć węża, który tymczasem posuwa się coraz wyżej.... Przynajmniej nieuczony artysta bardzo dosadnie wyraził tę dążność gadu. Dla uzupełnienia efektu, małe pisklęta usiłują zerwać się i uciec, a różne ich pozy bardzo dobrze oddają śmiertelną trwogę.

Improwizowany rzeźbiarz niemało zadał sobie trudu i pracy, nim dokonał tego dzieła, a przedsięwziął je na wezwanie pewnego znakomitego malarza, który go często używał za model do swoich wysoko cenionych obrazów.

— *Padre eterno* — rzekł raz artysta — nie masz dość majestatycznego, zewnętrznego uroku; potrzeba ci laski, żebyś nawykł stąpać poważnie. Bez laski, za kilka lat zgarbisz się i nie będziesz mógł trzymać się prosto.

I *padre eterno* wyszukał sobie piękną gałęź jałowcu i wyrzeźbił arcydzieło w swoim rodzaju.

Jeżeli kto pochwali jego laskę, starzec uśmiecha się z naiwną dumą, dziękuje z wyrazem prawdziwej wdzięczności i skarży się na młodych uczniów, którzy się z niego wyśmiewali przez złośliwość i zazdrość. Dla mnie ma on szczególną konsyderacyę, bo mu powiedziałem, że ci młodzi bazgracze, co żartują z jego rzeźby, nigdy nie będą prawdziwymi artystami, bo nie mają szacunku dla myśli, która jest treścią żywotną każdego artystycznego utworu.

I rzeczywiście trzeba być bez serca, żeby śmiać się z dobrej wiary tego starca i odbierać mu zaufanie w swoim rzeźbiarskim talencie. Dzieciom i starcom należy pozostawić złudzenia, które są ich rozkoszą i szczęściem.

A biedny *padre eterno* przeszedł w swojem życiu dużo ciężkich boleści. Był on wieśniakiem poczciwym, pracował w roli szczerze i niezmordowanie i zebrał trochę grosza. Owdowiawszy, mając jedyną córkę, w której wychowaniu powodował się zbytkiem przywiązania i słabości, wydał ją, a raczej musiał ją wydać za człowieka nieuczciwego charakteru.

Młode małżeństwo mieszkało z nim razem i przez pochlebstwa, hypokryzyę i wszelkiego rodzaju podstępy i wykręty nakłoniło go, że im odstąpił swoją posiadłość. Ale jak tylko cesya stała się prawomocnym aktem, wypędzono go z chaty.

Starzec znalazł się żebrakiem na publicznej drodze. Jeden z sąsiadów dał mu chwilowo przytułek i radził mu, aby sądownie dopominał się o dożywocie, ale on nie chciał tego uczynić, obawiając się, że zięć mściłby się za to na jego ukochanej córce.

wane celem zapewnienia przemysłowi naftowemu trwałej podstawy bytu i rozwoju liczyć mogą na przychylne poparcie rządu. Pod pierwszym względem wypada dodać, co już z faktu wniesienia ofert wnosić można, że dobra państwowe i dobra funduszu religijnego w Galicyi stanowią obszerne a jak się spodziewać można i obfite pola dla umiejętnej eksploatacyi. Popierają to przypuszczenie nietylko zdania fachowych badaczy lecz także próby praktyczne mianowicie w dobrach położonych koło Drohobycza, Ustrzyk i Bolechowa.

Rada państwa.

(XXXII posiedzenie Izby wyższej.)

† **Wiedeń**, 9 marca. (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes hr. Trauttmansdorff zagaja posiedzenie o godz. 11½, oznajmiając, że wskutek uchwały wczorajszej petycye w sprawie podatku gruntowego wróciły do komisyi.

Na porządku dziennym nasamprzód obrady nad uchwaloną przez Izbę poselską ustawą o prolongacyi terminów reklamacyjnych w sprawie podatku gruntowego. Komisya poczyniła zmiany we wszystkich punktach. Projekt jej naznacza termin do wnoszenia reklamacyj aż do d. 15 czerwca r. b. (a więc o pół miesiąca dłuższy, niż uchwaliła Izba poselska), natomiast termin dla powiatowych komisyj szacunkowych tylko do końca czerwca r. 1882 (a więc oba terminy w porównaniu z uchwałą Izby poselskiej skrócone o dwa miesiące); inny termin dla powiatowych komisyj szacunkowych, mianowicie ten, który odnosi się do samego zbadania reklamacyj, ma trwać do końca lutego r. 1882 (a więc skrócony o trzy miesiące); dalej wsuwa projekt nowy artykuł, przedłużający termin dla komisyi centralnej o co najmniej dwa miesiące; nakoniec w miejsce uchwały Izby poselskiej, że termin dla wyrównania podatku oznaczony będzie osobną ustawą, stanowi projekt, że termin dla ostatecznego rozkładu podatku oznaczony będzie osobną ustawą.

W dyskusyi ogólnej pierwszy zabiera głos minister skarbu dr. Dunajewski: Znajdujący się na stole wys. Izby projekt ustawy o zmianie terminów reklamacyjnych polega na uchwale wys. Izby poselskiej, o której dziś wys. Izba wyższa ma wydać swoje orzeczenie. Uchwała wys. Izby poselskiej wyszła z inicyatywy samejże Izby tej, a rząd, jak już wczoraj nadmienić miałem zaszczyt, nie ma powodu sprzeciwiać się tej uchwale. Przyczyna tego jest następująca: Przez wszystkie użalenia i petycye, wniesione bądź do rządu, bądź do obu wys. Izb, snuje się czerwoną nicią obawa i nie bez słuszności, jak sądzę, czyniony zarzut, że wobec licznych niewątpliwie reklamacyj trudno będzie dochować terminu naznaczonego ustawą dotychczasową, nie chcąc może pozostawiać bez uwzględnienia słusznych i sprawiedliwych użaleń.

Nie można zaprzeczyć — a rząd wobec deputacyj, które doń przybyły, i wobec petycyj zawsze w tym duchu się oświadczał — że jak słusznie wczoraj wspomniał sam pan sprawozdawca komisyi — gdy się sprowadzi użalenia do rozkładu podatku na kraje koronne, nie można wcale rozważyć rzeczy należycie, spokojnie i gruntownie, bo ostatecznie nie kraj, lecz opodatkowane indywidyum uwzględnić należy. Uspokojenie będzie można skutecznie sprowadzić wtedy dopiero, gdy się opodatkowanemu na podstawie jego arkusza podatkowego udowodni, że ma rzeczywiście płacić więcej, bo i czysty dochód z jego posiadłości powiększył się, albo że może mniej płacić będzie, niż dotychczas, jak to się pokaże także w krajach, z których przychodzą użalenia. Dla tego to rząd zawsze odsyłał użalających się do reklamacyj.

Wedle ustawy dotychczasowej rząd ma prawo przedłużyć w niektórych wypadkach termin reklamacyjny. Prawo to jednak tak jest ograniczone, że rząd nie mógł sobie zataić, iż dla powszechnego uspokojenia należałoby przedłużyć termin reklamacyjny. To też, jak wczoraj już miałem zaszczyt wspomnieć, rząd objawił swą zgodność z uchwałą wys. Izby poselskiej w ten sposób, że wszyscy członkowie rządu JCMości, którzy zarazem są posłami, głosowali w Izbie za tą uchwałą. Pozwolę sobie zwrócić jeszcze uwagę, że uchwała ta zapadła bez dyskusyi, zdaje mi się, jednomyślnością głosów. Wspominam o tem umyślnie, bo zdaje mi się, że mamy w tem dowód, iż chodzi tu nie o co innego, jak o rzecz czysto ekonomicznego znaczenia.

Z stanowiska więc przedmiotowej rozwagi, z stanowiska uspokojenia nareszcie użalających się i stanowczego już załatwienia całej sprawy podatku gruntowego rząd poczytuje za rzecz wielce pożądaną, aby ta uchwała wys. Izby poselskiej jak najrychlej stała się ustawą. W tem stadym daleko posuniętych prac obu wys Izb, gdy tak wiele i tak ważnych spraw czeka jeszcze załatwienia, nie można mieć zupełnej pewności, czy te prolongacye terminów znalazłyby wyraz w sankcyonowanej ustawie, gdyby wys. Izba wyższa poczyniła znaczne zmiany, bo nie mogę ręczyć z góry, jak wys Izba poselska zapatrywać się będzie na zmiany poczynione przez wys. Izbę wyższą.

Pomijając niektóre, jak mniemam, mniej ważne zmiany i nie chcąc nużyć wys. Izby dłuższym wywodem, pozwolę sobie pomówić tylko o różnicy między artykułem V projektu szanownej komisyi wys. Izby wyższej a art. IV uchwały Izby poselskiej (t. j. o „ostatecznym rozkładzie“ i „wyrównaniu“ podatku). Jest to mojem zdaniem zmiana najważniejsza. Uchwała Izby poselskiej powiada: „Znosi się termin dla wyrównania podatku po ukończonem postępowaniu reklamacyjnem, naznaczony artykułami III i XI ustawy z d. 28 marca 1880 r. na koniec czerwca 1882 r., a względnie od początku trzeciego kwartału r. 1882, i naznaczony będzie termin dla wyrównania podatku osobną ustawą.“ Przeciw tej formie uchwały wys. Izby poselskiej rząd nie ma co nadmienić. Wys. Izba poselska w uchwale swej pozostaje na gruncie istniejących ustaw o podatku gruntowym, bo wszakże przez „wyrównanie“ podatku nie rozumie się nic innego, jak oto właśnie wyrównać różnicę między prowizorycznym a ostatecznym wymiarem podatku w ten sposób, że jeśli kto prowizorycznie płacił zamało, nałoży się nań dopłatę, i na odwrót, jeśli kto prowizorycznie płacił za wiele, należeć się mu będzie po ostatecznym wymiarze podatku oczywiście zwrot z skarbu. Tak więc uchwała Izby poselskiej pozostaje na gruncie ustaw dotychczasowych. Natomiast powiedziano w art. V projektu szanownej komisyi Izby wyższej: „termin dla ostatecznego rozkładu podatku“. Sądzę, iż tej kwestyi — takie jest skromne zdanie moje — w ogóle nie należało tu poruszać, bo chodzi o terminy, lecz dopiero przy oznaczeniu ogólnej sumy podatku gruntowego. A nadto, przeczytawszy motywa szanownej komisyi: „Wobec odroczenia tego terminu na czas nieoznaczony zachodzi pytanie, czy w ogóle zaleca się prowizoryczny rozkład podatku na niepewnej i zaczepianej podstawie na czas nieoznaczony“ — przekonywamy się, iż poruszenie tej kwestyi zwraca się przeciw ustawie z dnia 28 marca r. 1880, wedle której od dnia 1 stycznia r. 1881 ma nastąpić rozkład prowizoryczny. Wobec takiego wniosku szanownej komisyi rząd musiałby całkiem na seryo rozważyć, jakie zająć stanowisko względem takiej uchwały wys. Izby wyższej. Zdaje mi się, że jeśli się zechce uwzględnić, co miałem zaszczyt powiedzieć na wstępie, iż ostatecznie chodzi w tej chwili tylko o uspokojenie ludności wszystkich królestw i krajów, że reklamacye będą przedsiębrane dokładnie na samem miejscu i że do tych reklamacyj właśnie w skutek uchwał obu Izb, jeśli wys. Izba przyjmie inną formę, dosyć będzie czasu, że w ten sposób na razie stanie się, co mojem zdaniem stać się powinno, aby nakoniec już dać uspokojenie.

Pozwalam sobie tedy pokrótce raz jeszcze powtórzyć, że w interesie sprawy może wypadałoby dać pierwszeństwo wnioskowi wyszłemu z inicyatywy Izby poselskiej, jeśli ją wys. Izba bez zmiany przyjmie, że zaś mianowicie artykuł V mojem zdaniem nie służy sprawie, o którą tu chodzi.

Hr. Lew Thun przemawia za przyjęciem ustawy w brzmieniu uchwalonem przez Izbę poselską, która z pewnością dokładnie zastanowiła się nad rzeczą. Wyznając, że sam nie przypisuje sobie znawstwa w tej sprawie, polega mowca na tem, iż w Izbie poselskiej ustawa zyskała głosy tylu znawców w rzeczach podatkowych.

Sprawozdawca komisyi br. Tinti broni formy projektowanej przez komisyę w wszystkich punktach. Przedłużenie terminu do wnoszenia reklamacyj jest potrzebne, bo termin uchwalny przez Izbę poselską byłby dla wielu reklamantów za krótki; natomiast skrócenie terminów do załatwienia reklamacyj zaleca się ze względu na oszczędność w czasie i kosztach: trzeba tylko dać dostateczną liczbę ludzi, a reklamacye będą pokończone. Gdyby w dawniejszych stadyach pracy około regulacyi podatku gruntowego rząd dostarczył był dosyć ludzi, całe dzieło już byłoby skończone. Co do artykułu V projektu komisyi Izby wyższej i artykułu IV uchwały Izby poselskiej, mowca dowodzi, że myśl jest jedna i ta sama, tylko forma inna, która jednak w projekcie komisyi ma te ważne znaczenie, iż pomijając wyraz: „wyrównanie podatku“, nie orzeka, iż prowizoryczny rozkład podatku koniecznie ma nastąpić. Orzeczenie to, choć tylko *implicite* zawarte w art. IV, nie należy do ustawy niniejszej, lecz dopiero do ustawy o ogólnej sumie podatku gruntowego.

W dyskusyi szczegółowej uchwalono wszystkie zmiany terminów projektowane przez komisyę bardzo przeważną większością głosów, chociaż komisarz rządowy p. Mayer bronił dłuższych terminów dla powiatowych komisyj szacunkowych. Natomiast inaczej się stało z głównie zaczepionym przez ministra artykułem Vtym.

Hr. Coudenhove wnosi, aby artykuł V uchwalono w brzmieniu artykułu IV Izby poselskiej.

Hr. Frc. Falkenhayn popiera ten wniosek już ze względu na to, że chodzi przecież każdemu o jaknajdłuższy czas dla reklamacyj, a uchwalenie artykułu V wedle projektu komisyi mogłoby zakwestyonować całą ustawę niniejszą, bo kto wie, czy Izba poselska zgodziłaby się na taką zmianę. Gdyby się nie zgodziła, wszystko pozostałoby po dawnemu i opodatkowani mieliby czas do wnoszenia reklamacyj nie do dnia 15 czerwca, lecz tylko do dnia 15 kwietnia.

W zwykłem głosowaniu rezultat niepewny, w imiennem tedy głosowaniu wniosek hr. Coudenhovego przyjęto 51 głosami przeciw 44 głosom.

Poczem uchwalono ustawę zaraz w trzeciem czytaniu.

Z kolei porządku dziennego dokonano wyboru komisyi edukacyjnej. Wybrani są: hr. Frc. Falkenhayn, hr. Fryd. Schönborn (wszystkiemi t. j. 94 głosami), p. Arneth, ks. Adolf Auersperg, hr. Frc. Coudenhove, bar Felder, p. Hasner, bar. Helfert, bar. Hye, opat Karl, ks. Fryd. Lichtenstein, dr. Tomaszek, dr. Unger, hr. Widmann (93 głosami) i p. Brücke (92 głosami).

Nakoniec dokonano wyborów uzupełniających po jednym członku do komisyi dla spraw podatku gruntowego (wybrany hr. Seiler) i do komisyi prawniczej (wybrany hr Fryd. Schönborn)

Komisya edukacyjna zaraz się ukonstytuowała, wybrawszy przewodniczącym p. Hasnera, zastępcą hr. Falkenhayna.

Koniec posiedzenia o godz. 1 min. 50. — Następne nie naznaczone.

Projekt ustawy finansowej na rok 18 1 uchwalony w komisyi budżetowej tak opiewa:

Art. 1. Ogół wydatków państwa na rok 1881 ustanawia się w sumie 463,094.304 zł. a. w.

Art. 2 Szczegółowe użycie tudzież przyzwolone dla pojedynczych gałęzi administracyi sumy etatowe zawiera pierwsza częśc preliminarza państwowego. Kredyty przyzwolone według pojedyńczych rozdziałów, tytułów i paragrafów tego preliminarza użyte być mogą tylko na cele oznaczone w tych rozdziałach, tytułach i paragrafach a to osobno na wydatki zwyczajne, osobno zaś na wydatki nadzwyczajne.

Art. 3. Na pokrycie wydatków państwa w Art. 1 przyzwolonych, przeznacza się ustanowione w drugiej części preliminarza w sumie 409,645.994 zł. dochody z podatków bezpośrednich, danin pośrednich tudzież z innych źródeł dochodów państwa.

Art. 4. Dla uzyskania ustanowionej w art. 3. sumy dochodów państwa pobierane być mają podatki bezpośrednie i daniny pośrednie w ogóle według norm obowiązujących. Co do wymiaru dodatków do podatków bezpośrednich obowiązywać będą jednak następujące postanowienia: a) przy podatku domowo-czynszowym pobierany być ma oprócz *ordinarium* i dodatku jednej trzeciej, zastępującego podatek dochodowy, także nadzwyczajny dodatek w wysokości jednej trzeciej kwoty zwyczajnej *ordinarium*; b) przy podatku domowo-klasowym pobieranym być ma oprócz *ordinarium* i dodatku jednej trzeciej zastępującego podatek dochodowy, także nadzwyczajny dodatek w wysokości *ordinarium*; c) przy podatku zarobkowym i dochodowym pobierany być ma oprócz *ordinarium* jeszcze nadzwyczajny dodatek w kwocie równającej się temu *ordinarium*. Od tych opodatkowanych, których ryczałtowa powinność podatkowa co do podatku zarobkowego i dochodowego pierwszej klasy albo podatku dochodowego drugiej klasy nie przekracza w *ordinarium* kwoty 30 zł., pobierany być ma dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych powinności zwyczajnej. Od budynków, które całkowicie albo częściowo z tytułu prowadzenia budowy uwolnione są od podatku domowo-czynszowego, pobierany być ma w r. 1881 podatek wysokości 5 prct. czystego dochodu z tych budynków uzyskanego. Jako czysty dochód uważaną być ma kwota, jaka pozostanie po potrąceniu od rocznego czynszu *brutto* procentów przyznanych ustawą na utrzymanie budynku, a przy budynkach zupełnie wolnych od podatku domowo-czynszowego nadto płatne w r. 1881 procenta od kapitałów na budynkach zabezpieczonych.

Art. 5. Na umorzenie kapitałów powszechnego długu państwa, które w ciągu roku 1881 do spłaty przypadną, można w myśl §. 2 ustawy z 24 grudnia 1867. (Dz. u. p. Nr. 3 ex 1868) wydawać obligacye jednolitego długu państwa ustawą z 20 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 66) utworzonego i amortyzującego się, a to w takiej kwocie, jaka okaże się potrzebną, aby przez sprzedaż owych obligacyj uzyskano sumy na spłatę owych kapitałów wystarczające. Do tej kwoty wliczyć należy wydane na podstawie ustawy z 27 grudnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 140) obligacye oprocentowanego w papierach długu w nominalnej kwocie 14,500.000 a. w.

Art. 6. zawiera postanowienia co do użycia i zarachowania kredytów na rok 1881 przyzwolonych, ale w całości lub w części niewydanych. Są to instrukcye dla organów prowadzących księgi rachunkowe a dla ogółu nie przedstawiające interesu.

Art. 7. Upoważnia się ministra finansów do sprzedawania w ciągu roku 1881 bez poprzedniego specyalnego upoważnienia Rady państwa a tylko za dodatkowem usprawiedliwieniem — przedmiotów nieruchomej własności państwa, których wartość pojedyńczo 25.000 zł. ogółem zaś 300.000 zł. nie przenosi. Dalej upoważnia się ministra finansów do udzielenia za dodatkowem usprawiedliwieniem, w ciągu roku 1881 towarzystwom użytkującym z kolei państwowych pozwolenia na sprzedaż zbędnych gruntów kolejowych za odpowiedniem wynagrodzeniem skarbu, a to także w tych przypadkach, w których wartość szacunkowa pojedyńczych przedmiotów sprzedaży kwotę 25.000 zł. przenosi.

Art. 8. Niedobór, który z porównania wydatków włącznie z sumą potrzebną na spłatę asygnat skarbowych, emitowanych na podstawie art. 9 ustawy finansowej z 30 marca 1878 w nominalnej kwocie 20,600.000

Wziął się więc do pracy na najem, i nie szczędząc reszty sił, po dwanaście godzin na dzień, zarabiał tyle, że mógł wyżyć i nie na biedę się skarżył, ale rozpaczał, widząc jak córka przechodzi koło niego, nie przemawiając ani słowa, nie witając nawet skinieniem głowy; a jeszcze bardziej dręczył się i płakał, bo wiedział, że i ona nie jest szczęśliwą ze złym mężem.

Zięć jego był skończonym łotrem; kiedy w karczmie inni wieśniacy wyrzucali mu niegodne jego postępowanie z teściem, to milczał, spuszczał oczy, albo w żart obracał wymówki sąsiadów; ale wróciwszy do domu, pastwił się nad żoną i wymawiał jej, że cierpi przez jej ojca. Żeby nie podniecać niechęci sąsiadów, stary opuścił rodzinną wioskę. I to mu na dobre wyszło. W miasteczku, gdzie się zatrzymał po drodze, spotkał go jakiś artysta, użył go jako modelu do jakiegoś obrazu, a na zimę zabrał z sobą do Paryża. Tu stary wieśniak został awansowany na *Padre eterno*, a wkrótce potem stracił swego zięcia i odzyskał córkę z parą drobnych dzieciaków.

Cały to dramat!

Oddalenie się starego ze wsi nie rozbroiło opinii publicznej, oburzonej przeciw jego zięciowi. Oszczędzano biednej kobiety, bo wiedziano, że wszystko, co robiła, to pod brutalnym naciskiem męża. Ale niegodziwego zięcia tak głośno wszędzie i ciągle prześladowano wyrzutami i pogardą, że w końcu sprzedał swoją posiadłość i o kilkanaście mil ztamtąd kupił jakąś odosobnioną chatę z gruntem i ogrodem.

Wyrzuty sumienia zaczęły nurtować tę zatwardziałą naturę, a samotność w nowej posiadłości rozjątrzyła wspomnienia dawnych upokorzeń. Stał się ponurym, milczącym i jak później opowiadała jego żona, po całych dniach ani jednego wyrazu nie wymówił.

Nikt nie wiedział, co się stało ze starym ojcem; nigdy nie dał o sobie żadnej wiadomości. Córka płakała często, myśląc, że ojciec musiał gdzie zginąć w nędzy, zięcia męczyły po nocach przerażające sny. Myśl, że pozwolił teściowi umrzeć z głodu, opanowała go zupełnie i stała się monomanią.

Już kilka miesięcy mieszkali w nowo nabytej własności, ale ani on ani żona nie byli jeszcze ani razu w kościele swojej nowej parafii. Pewnego dnia nareszcie, żeby dać ochrzcić nowonarodzone dziecię, poszedł do kościoła. Nagle wśród obrzędu krzyknął przeraźliwie, wyciągnąwszy rękę ku obrazowi niedawno umieszczonemu w ołtarzu i wybiegł jak obłąkany ze świątyni.

Na obrazie tym zobaczył Boga Ojca wypędzającego Adama i Ewę z raju. Uderzające podobieństwo Stwórcy z ofiarą jego chciwości i samolubstwa, groźny wyraz, jaki malarz nadał temu obliczu, tych dwoje ludzi uciekających z przerażeniem i rozpaczą przed głosem potępienia, efekt światła nadający tej scenie nadprzyrodzony charakter, wszystko to złożyło się na piorunujące wrażenie, które okropnie wstrząsnęło już nieco nadwerężony umysł wiernego....

W kilka dni znaleziono nieszczęśliwego, utopionego w pobliskiem bagnie wśród lasu.

Wdowa na żałobnem nabożeństwie w kościele poznała także twarz ojca na obrazie, mówiła o tem proboszczowi i dowiedziała się, że starzec służył malarzowi za model do utworu Proboszcz dał jej adres malarza. Udała się do Paryża, bez trudności odszukała ojca, uzyskała jego przebaczenie i żyje przy nim uczciwie i spokojnie z dwojgiem dzieci.

Stary znalazł znowu trochę dawnego szczęścia, a jak kto pochwali jeszcze jego rzeźbiony kij, to zapomina o wszystkich chwilach smutku i nędzy, jakie kiedyś przeżył.

N.

zł. — w sumie 463,094.304 zł., z dochodami w ogólnej sumie 409,645.994 zł. — okazuje się w kwocie 53,448.310 zł. — pokryty być ma w drodze osobnej ustawy.

Art. 9. Wykonanie tej ustawy poruczone jest ministrowi finansów.

W komisyi podatkowej toczyły się 9 b. m. dalsze rozprawy nad projektem ustawy o kwocie podatku gruntowego. Dr. Schaup uzasadniał swój wniosek zniżenia taryf dla ról w Dolnej Austryi o 10 prc., dla ról i łąk w Górnej Austryi o 10 prc., w Styryi dla łąk o 5 prc., dla pastwisk i połonin alpejskich o 10 prc., dla lasów o 20 prc.; w okręgu insbruckim dla ról i łąk o 15 prc., dla winnic o 10 prc. Ubytek w podatku powstały w skutek tego zniżenia, miałby być rozłożony na inne prowincye; na Galicyę wypadłoby ztąd zamiast uchwalonej przez komisyę centralną sumy 5,560.471 zł., suma 5,661.113 złr., a więc o 100,842 złr. większa.

Dep. Jaworski oświadcza się przeciw wnioskowi podnosząc, że Galicya regulacyą podatku gruntowego została w pierwszym rzędzie dotknięta. Wyższe opodatkowanie Galicyi jest już i tak ze względu na stosunki ekonomiczne tego kraju tak dotkliwe, że Galicya nie będzie w stanie ponosić tego ciężaru.

Dep. Walterskirchen popiera wniosek Schaupa o ile on tyczy się Styryi. Z Galicyi nie pojawiła się w Wiedniu ani jedna deputacya chłopska, co najlepszym jest dowodem, że życzenia tego kraju znalazły w uchwałach centralnej komisyi zupełne uwzględnienie.

Radca ministeryalny Mayer jako zastępca rządu oświadcza się przeciw wnioskowi Schaupa, który uwzględnia tylko niektóre kraje, gdy tymczasem rząd starał się wszystkim ulżyć ciężaru. Kraje protegowane przez p. Schaupa zostały już w komisyi lepiej od innych traktowane; i tak zniżono czysty dochód Dolnej Austryi o 478.000 złr., Górnej Austryi zaś o 313.000 złr. Ponieważ raptowne podwyższenie podatku byłoby uciążliwem, ustanowił rząd powszechne peryody przejściowe.

Dep. Jaworski w odpowiedzi Walterskirchenowi nadmienia, że podczas pobytu Najj. Pana w Galicyi przedłożono Jego Ces. Mości tylko petycyę Sejmu galicyjskiego w sprawie podatku gruntowego, żadnej zaś deputacyi w tej sprawie nie dopuszczono.

Dep. Neumayer jest zdania, że niesprawiedliwości, jeżeli jakie się okażą, usunięte być mogą tylko w drodze reklamacyj.

Dep. Granitsch oświadcza się za wnioskiem Schaupa.

Dep. Doblhammer mniema, że w drodze prawidłowego postępowania reklamacyjnego więcej uzyskać będzie można niż przez wniosek Schaupa. Górna Austrya mogłaby zrzec się dobrodziejstwa reklamacyi tylko pod warunkiem, gdyby taryfy dla ról i łąk zniżono o 15 prc. a dla innych rodzajów kultury o 10 prc. Z wniosku Schaupa wynikłaby dla Górnej Austryi tylko niekorzyść.

Dep Dipauli oświadcza, że wstrzyma się od głosowania.

Po przemówieniu Schaupa za a referenta Meznika przeciw wnioskowi, odrzuciła komisya najprzód wniosek Doblhammera następnie zaś Schaupa 18 głosami przeciw 14.

Schaup zapowiedział, że wniosek swój podniesie w Izbie jako wotum mniejszości

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Przebieg układów w Konstantynopolu.)

O przebiegu negocyacyj pokojowych między posłami mocarstw podpisanych na traktacie berlińskiem a Portą umieszcza wiedeńska *Montagsrevue* następujący dość pesymistyczny artykuł:

„W tej chwili sprawa przechodzi nie zbyt pocieszające stadyum. Optymistyczne przypuszczenia o pokojowem usposobieniu Porty, które miało sięgać bardzo daleko, dotychczas nie sprawdziły się, a co do Grecyi, to dyplomacya dotąd prawie wcale nie badała, jak daleko się posunąć może jej chęć do ustępstw. Przynajmniej z artykułów prasy tureckiej można wyczytać wyrzut, że posłowie w Konstantynopolu trochę za bardzo zajmują się Portą a za mało Grecyą. I rzeczywiście pokojowe zapewnienia Komundurosa miałyby zupełnie inne znaczenie, gdyby były połączone z zawieszeniem uzbrojeń. Tymczasem sytuacya jest pod każdym względem niejasna, nie ma nawet tej pociechy, żeby mocarstwa porozumiały się już z sobą w kwestyi, czego należy żądać jako *minimum* ustępstw od Porty i co następnie ma być ofiarowanem Grecyi imieniem Europy dla zaspokojenia jej żądań. Wolno nam tylko spodziewać się, że wojna, gdyby nawet okazała się nieuniknioną, będzie zamknięta w granicach materyalnych i politycznych o ile podobna najszczuplejszych.

„Prasa niemiecka ma zupełną słuszność, gdy twierdzi, że Niemcy mniej niż każde inne mocarstwo będą zagrożone pośredniemi następstwami możebnej wojny i w tem niezawodnie leży przyczyna ograniczonej akcyi Niemiec w tej sprawie. Niewątpliwie jednak i w Niemczech są zdania, że wojna ta nie powinna służyć za podstawę do uzasadnienia ambitnych i egoistycznych pretensyj stron trzecich i że zarówno jej przebieg jak zakończenie zostawać winny pod kontrolą europejską, tak jak obecnie ta kontrola rozciąga się na prowadzone układy pokojowe. To zdaje nam się najgłówniejszą zasadą, według której sądzić należy o tej sprawie. Im wyraźniej ta zasada zostanie wypowiedzianą i zastrzeżoną na przyszłość, tem pomyślniej oddziała to na przebieg obecnie prowadzonych układów.“

(Sprawa Transvaalu.)

Według doniesień czasopism londyńskich, myśl zawieszenia broni pomiędzy wojskami angielskiemi a Boerami wyszła pierwotnie od prezydenta wolnego państwa Oranii, Branda. Układy w tym przedmiocie rozpoczęły się jeszcze przed katastrofą, która spotkała oddział angielski, a zatem za życia Colleya. Przy spotkaniu się z oficerami angielskimi, naczelnicy republiki Boerów okazywali wielką ogledność w rozmowie. W ogóle wszystkie doniesienia z Transvaalu zgadzają się w tem, że Boerowie okazują widoczną skłonność do zawarcia pokoju. Niektóre jednak dzienniki twierdzą, że Boerowie postanowili opierać się i walczyć aż do uzyskania zupełnej niezawisłości, nie przyjmując żadnych jej ograniczeń.

Generał Wood oznajmił naczelnemu dowódzcy Boerów Joubertowi, że jeżliby nie przyszło do zawarcia pokoju, lecz tylko do zawieszenia broni, to gotów niezwłocznie po upływie terminu zawieszenia broni zaatakować pozycye u Laingsneku. W łonie gabinetu angielskiego nie ma jednomyślności w sprawie ustępstw i warunków pokoju z Boerami. Odzywają się głosy powątpiewające o możności przyjścia do skutku układu pokojowego, ponieważ Boerowie nie chcą odstąpić od myśli zupełnej niepodległości.

Times wprawdzie usiłują zatrzeć przykre wrażenie „wygórowanych“ żądań Boerów i oświadczają, że należy mieć nadzieję pokojowego ukończenia sprawy, ale jednocześnie wielki organ City nie umie ukryć radości z tego powodu, że generał Roberts, zaopatrzony w stosowną, dość znaczną siłę zbrojną, będzie mógł układom pokojowym udzielić „energicznego“ poparcia.

Standard przyjmuje wiadomość o układach nader niechętnie i mniema, że jeżeli się okaże, iż sam rząd angielski starał się o zawieszenie broni, to będzie to wielką hańbą dla narodu angielskiego. Według ponownie objawionego przekonania tegoż dziennika, należy Boerów zmusić do bezwarunkowego poddania się i do opuszczenia terytoryum Natalu, gdyż Anglicy mogą zawrzeć a raczej podyktować pokój tylko w Pretoryi.

Daily Telegraph z wielkiem ubolewaniem odzywa się o Anglii, która upadła tak nisko, że przed całym światem musi się przyznawać do klęski zadanej przez gartkę kolonistów. *Daily News* natomiast mniemają, że wiadomość o rozpoczętych rokowaniach pokojowych powita cały kraj z głębokiem zadowoleniem.

O wojskowym doradcy Boerów, który pełni poniekąd funkcye generała sztabu przy Joubercie, a jest z pochodzenia Irlandczykiem, podaje *Standard* następujące wiadomości: „Nazywa się on Alfred Aylward i był niegdyś w ścisłej przyjaźni z naczelnikiem związku feniańskiego James'em Stephensem. Ale pewnego razu komisya związku feniańskiego powzięła uchwałę, ażeby ówczesnego sekretarza Irlandyi lorda Mayo zamordować w sposób skrytobójczy. Aylward wystąpił otwarcie przeciw tej uchwale i ostrzegł lorda Mayo listem bezimiennym o grożącem mu niebezpieczeństwie. Czynu tego zaledwie że nie przypłacił życiem. Fenistowskie sprzysiężenie skazało go jako szpiega i donosiciela na śmierć. Napadł go jakiś fenista i zadał mu dwie rany wystrzałem z pistoletu. Gdy się wyleczył z ran, rząd irlandzki, który się dowiedział tymczasem, że on był wybawcą lorda Mayo, dostarczył mu środków do wydalenia się z Irlandyi. Aylward udał się wtedy do południowo-afrykańskich kopalni drogich kamieni. Gdy Boerowie w roku 1867 rozpoczęli wojnę z plemieniem Sekoceni, wszedł Aylward w służbę wojskową republiki Boerów i był dowódzcą oddziału ochotniczego. Do niedawna jeszcze był redaktorem wychodzącego w Pietermaritzburgu dziennika pod tytułem *Natal Witness*. Głównie zdolnościom i talentowi Aylwarda zawdzięczają Boerowie obecne powodzenie w wojnie.“

Na to ostatnie twierdzenie dziennika angielskiego niezupełnie można się zgodzić, gdyż widoczna tu jest chęć podniesienia człowieka, który zrobił przysługę rządowi angielskiemu i jest renegatem irlandzkim, z tego tytułu poczytywanym oczywiście za Anglika. Idzie podobno głównie o to, ażeby wykazać, że przeciw wojskom angielskim dowodził Boerami Anglik, a zatem klęski poniesionej Anglicy nie powinni uważać za tak bolesną. Przytem przedstawiając rzecz w ten sposób, dziennik angielski pragnie osłabić nieco urok waleczności Boerów.

KRONIKA

— **P. Marszałek krajowy** dr. Zyblikiewicz wrócił wczoraj z Wiednia do Krakowa i spodziewany jest wkrótce we Lwowie.

— **Zgromadzenie włościan** i obywateli ziemskich powiatu lwowskiego odbyć się miało dzisiaj przed południem w sali kasyna mieszczańskiego, w celu naradzenia się nad sposobem zbiorowego postępowania przy reklamacyach katastralnych.

(*m*) **Stowarzyszenie** wzajemnej pomocy rękodzielników mieszczan lwowskich, założone w roku 1861, obchodzić będzie w niedzielę dwudziestoletnią rocznicę. Z rana o godzinie 10 m. 30 odprawi się w kościele OO. Bernardynów uroczyste nabożeństwo a o godzinie 3 z południa odbędzie się w sali ratuszowej zwyczajne walne zgromadzenie członków, wieczorem zaś o godzinie 8 w sali stowarzyszenia czeladników *Skała* daną będzie wspólna uczta.

§ **Na poczcie lwowskiej** oddano w lutym roku bieżącego 177.473 listów prywatnych niepoleconych 52.273 kart korespondencyjnych; 13.271 posyłek pod opaską; 4.231 posyłek z próbkami; 165.273 egzemplarzy gazet; 69.901 listów urzędowych; 38.292 listów poleconych; 5.721 przekazów na kwotę 200.097 zł. 43 ct.; 32.413 posyłek wartościowych (między temi 6.476 za pobraniem w kwocie 51.499 zł. 38½ ct.); ogółem 558.848 posyłek, zatem o 1.592 więcej niż w lutym roku zeszłego. Nadeszło zaś do Lwowa 142.723 listów prywatnych niepoleconych, 39.798 kart korespondencyjnych; 13 921 posyłek pod opaską; 5.410 posyłek z próbkami; 31.721 egzemplarzy gazet; 60 221 listów urzędowych; 32.013 listów poleconych; 12.999 przekazów pocztowych na kwotę 197.243 zł. 81½ ct.; 26.793 posyłek wartościowych (między temi 2.001 za pobraniem w kwocie 33.472 zł. 43 ct.). Ogółem tedy 365.599 przesyłek, czyli o 2 112 więcej niż w lutym roku zeszłego.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono pani P. K. z kieszeni płaszcza czarny skórkowy pugilares z kartką zastawniczą nr. 45.536 na palto: panu M. M. z wozu na ulicy Kopernika wilczurę suknem siwem pokrytą; panu .. Sz. podczas rozprawy w sali c. k. sądu krajowego karnego czarną astrachanową czapkę, a stróżowi B. K. z pomieszkania l 4 ulica Grodzickich kożuch. — T. R. wykluczony uczeń z III klasy gimnazyum akademickiego, kręcąc się od kilku dni po zamożniejszych domach i zakładach bankowych, wyłudza pod imieniem przybranem Jana Szajgeca pieniądze na podstawie sfałszowanych listów polecających.

— **W krajach korony św. Szczepana** wydał spis ludności następujący rezultat: Węgry i Siedmiogród liczą mieszkańców 13,697.999; Rieka z obwodem 21 363, Kroacya i Slawonia 1,191.845, Pogranicze wojskowe 697 516, ogółem 15,608.723 głów. W roku 1870 liczyły tę kraje 15,417.317 mieszkańców, przyrost więc wynosi tylko 191 396 głów, czyli 1·24 prc. Ubytek ludności sprawdzono w okolicach nad Cisą i Maroszą oraz w Siedmiogrodzie.

— **Z państw niemieckich** liczą obecnie mieszkańców: Prusy 27,251.067, Bawarya 5,271.516, Saksonia 2,970.220, Wirtemberg 1,970.132, Baden 1,570.189, Hessya 936.944, Mecklenburg-Schwerin 576.827, Mecklenburg-Strelitz 100.269, Sachsen-Weimar 309.503, S. Meiningen 207.147, S. Altenburg 155 062, S. Koburg-Gotha 194.479, Schwarzburg-Rudolstadt 80.149, Schwarzburg-Sondershausen 71.083, Reuss (starsza linia) 50.782, Reuss (młodsza linia) 101.265, Oldenburg 337.464, Brunświk 549.429, Anhalt 232.747, Waldek 56.548, Schaumburg-Lippe 35.332, Lippe 120.216, Lubeka 63.571, Brema 136.229, Hamburg 454.041, Alzacya-Lotaryngia 1,571.971, razem 45,194.127 dusz.

(*w*) **Abecadło niemieckie** uznanem jest powszechnie za szkodliwsze dla wzroku od łacińskiego, którego zresztą dosyć często i coraz powszechniej używają Niemcy zamiast zwykłych swoich głosek. Obecnie w d. 26 z. m. konferencya szkolna odbyta w Bernie uchwaliła większością 49 głosów przeciwko 28 formalny zakaz używania niemieckiego abecadła do nauki kaligrafii w szkołach. Zasługuje na uwagę, że mniejszość głosujących, przeciwna temu zakazowi oświadczyła, iż oponuje tylko dlatego, że zakaz uważa za niepotrzebny, ponieważ zarzucenie głosek niemieckich nastąpi samo przez się w krótkim czasie.

— **Przed sądem** w Wiedniu stawał w tych dniach niejaki Wessely, który wspólnie z towarzyszem swoim Huschekiem popełnił w święta Bożego Narodzenia wielką kradzież brylantów w magazynie jubilera wiedeńskiego Rixa na *Fleischmarkt*. Skradzione kosztowności w cenie 11.215 zł. znaleziono u Wesselyego z wyjątkiem kilkunastu pierścieni wartości 1.800 zł., o których obaj obwinieni nic powiedzieć nie umieli czy nie chcieli, lubo zresztą przyznali się do winy w zupełności Wessely, który przez lat 12 trudnił się czyszczeniem kanałów i znał tym sposobem wszelkie „słabe strony“ pojedyńczych domów, przy pomocy swego wspólnika odwalił kamień, który zamykał ujście ścieku ulicznego, otworem tym spuścił się do kanału, z tamtąd przebiwszy ścianę dostał się do piwnicy domu jubilera, a nareszcie przez wyłamanie otworu w podłodze do samego magazynu. Manipulować umiał tak cicho, że nikt w domu nie usłyszał przebijania ściany i podłogi, kiedy jednak stwierdzono, że zbrodniarze włamali się kanałem, podejrzenie zwróciło się natychmiast przeciw Wesselyemu. Sąd skazał go na sześcioletnie, a towarzysza jego na półtrzecialetnie ciężkie więzienie.

(*w*) **Wystawa powszechna w Persyi.** Na radzie ministrów odbytej dnia 5 lutego pod prezydencyą szacha perskiego uchwalono w zasadzie, że w Teheranie w marcu 1883 r. ma być urządzona wystawa powszechna.

— **Sztuczka dziennikarska.** Jedno z pism paryskich opowiada anegdotkę, twierdzącą o niezwykłej istotnie zręczności dziennikarzy francuzkich. Kiedy urządzano jedną z ostatnich wystaw paryskiego „Salonu“, komitet artystów uchwalił, iż przed dniem otwarcia wystawy żaden referent dziennikarski, żaden krytyk nie uzyska wstępu do Salonu. Ciekawy *Figaro* dokładał wszelkich starań, poruszał wszelkie sprężyny zakulisowe, ażeby obejść tę uchwałę, lecz nic nie wskórał. Wtedy kronikarz tego dziennika bulwarowego, pan Albert Wolff, wpadł na pomysł arcyoryginalny. Przebrany za ekspressa, umiał rzeczy tak pokierować, że z innymi posługaczami użyty został do przeniesienia na wystawę obrazu jednego ze znajomych artystów. Dostawszy się tym sposobem do Salonu, nieznacznie umiał obejrzeć wszystkie sztalugi i zapamiętać sobie, co na nich znalazł najwięcej godnego uwagi. Nikt też w prostym wyrobniku, z czapką na oczy zaciśniętą a rękami w kieszeni, przechadzającym się wolnym krokiem po salach wystawy, i niedbałe rzucającym spojrzenia na wystawione dzieła sztuki, nie dostrzegł bystrego krytyka i komitet już tryumfował, kiedy w sam dzień zapowiedzianego otwarcia Salonu, *Figaro* niespodzianie wystąpił z kilkuszpaltowym opisem wystawy pióra A. Wolffa. Komitet gniewał i dziwił się, krytyk zaś z zadowoleniem zacierał ręce, a wydawnictwo *Figara* wynagrodziło swego przedsiębiorczego współpracownika po książęcemu, płacąc mu za ten jeden artykuł 5.000 franków.

— **Okazały pasażer.** Przed kilku dniami na dworcu w Orleanie jakiś fenomenalnie otyły jegomość kupił sobie bilet jazdy do Bordeaux. Kiedy jednak przyszło do wsiadania, okazało się, że podróżny ten nie może się w żaden sposób przepchać przez drzwiczki wagonów. Naczelnikowi stacyi nie pozostawało nic innego, jak oddać mu do dyspozycyi otwarty wagon ciężarowy. Pasażer ten, liczący dopiero lat 22, waży 210 kilo i ma w pasie przeszło trzy metry obwodu.

— **Wielkie nieszczęście** zdarzyło się dnia 4 b. m. w kopalni Wydming pod Almy, na terytoryum w północno-zachodniej stronie Stanów Zjednoczonych. Skutkiem wybuchu gazów ziemnych z 80 robotników (30 Amerykanów i 50 Chińczyków) dwudziestu utraciło życie a 17 doznało ciężkiego uszkodzenia.

— **Wielki pożar** nawiedził przedwczoraj rano Paryż. Zgorzał do szczętu olbrzymi zakład kupiecki, znany z pewnością w całej Europie *Magasin au Printemps*, istna świątynia mody — tak, że pozostały zeń tylko mury zewnętrzne, które także grożą runięciem. Depesze telegraficzne podają następujące szczegóły o tej katastrofie: Ogień powstał o godzinie 5 rano, a o wpół do 9 płomienie już dokonały zniszczenia mimo wszelkich usiłowań straży ogniowej i mnóstwa sikawek, pomiędzy któremi dwie były parowe. Przyczyną pożaru była, jak się zdaje, nieostrożność służącego, który zamiatał magazyn. Inny służący spostrzegł pierwszy dym, a po chwili płomień, który w mgnieniu oka dostał się do przewodów gazowych i spowodował eksplozyę. Służący ten pobudził natychmiast osoby, które spały w gmachu, a kiedy wszystko w największym popłochu zabierało się do ucieczki nastąpiła druga eksplozya. Każdy wtedy myślał już tylko o sobie. Właściciel zakładu p. Jaluzot wyniósł swą żonę na rękach, komisanci ratowali inne kobiety. Ponieważ schody już były objęte płomieniem, musiano uciekać przez okna i balkony. Piętnaście osób doznało w skutek tego uszkodzenia, z pompierów jeden utracił życie. — Magazyny *au Printemps*, z któremi i nasz świat elegancki pozostawał w żywej relacyi, należały do najwspanialszych budowli bulwarowych w Paryżu, a elegancka fasada tego gmachu była ozdobą bulwaru Haussmana. Pod względem rozmiarów zakład p Jaluzot obejmował tyle przestrzeni, że mógłby był stanąć na niej cały kompleks dużych domów. Był to rodzaj olbrzymiego cyrku z galeryami, od dołu aż pod dach napełniony towarami. Oprócz nadzwyczaj bogatego wyboru tychże znajdowała tam publiczność wszelkie wygody i wszelkie „pokusy“, jak sala dla spoczynku, ga-

binety i czytelnie z najświeższemi dziennikami, bufety i t p. Olbrzymi zakład z setkami swoich komisantów i sług stanowił prawie osobne miasto. Domownicy p. Jaluzot mieli w nim nietylko swoje mieszkania, ale także własne swe szkoły, szpitalik i lekarza. — Według późniejszych depesz ogień tli jeszcze w gruzach i straż pożarna ciągle jeszcze zajęta gaszeniem. Ogółem 26 osób zostało skaleczonych, lub poparzonych, między innemi kilka ciężko. Część fasady już się zawaliła. Strata, ubezpieczona w kilku towarzystwach, wynosi 9 milionów fr. Kasę zakładu ocalono.

— **Pociąg w lodzie.** Na kolei Południowej pod Boglar w tych dniach była dotkliwa przerwa w komunikacyi, spowodowana wykolejeniem się pociągu skutkiem wielkich mas lodu, jakie burza z jeziora Plateńskiego zaniosła na tor kolejowy. Jeden z podróżnych, który był uczestnikiem owego wypadku kolejowego, opowiada w następujący sposób swoje przygody: Kiedy pociąg mięszany, który późnym wieczorem wyjechał z Budzina, minął Białogród królewski, zerwała się taka burza, iż tylko przy użyciu całej pary mógł zdążać naprzód. Była godzina 3 rano, kiedyśmy minęli stacyę Boglar. Przy trzecim domku strażniczym za tą stacyą nastąpiło tak gwałtowne wstrząśnienie, iż pewnie ani jeden z podróżnych nie uszedł bez szwanku Na szczęście nikt nie został ciężko uszkodzony. Zamięszanie powstało zwłaszcza w wagonie pocztowym, gdzie ludzie, pakunki, wory z listami, kałamarze i piec żelazny złożyły się na nierozwikłany chaos, w którym dopiero po dłuższym czasie przywrócili ład od biedy urzędnicy ambulansu. Podróżni do godziny 11 rano musieli odbyć formalną kwarantannę w domku strażniczym, objadłszy biednego stra żnika do ostatniej okruszyny chleba. Czterystu robotników ledwie do godziny 4 po południu zdołano przywrócić komunikacyę, t j oczyścić tor z kry, naniesionej z jeziora Plateńskiego przez huragan.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z d 10 marca*)

(*L*) Ks. Stanisławowi Stojałowskiemu, obecnie proboszczowi w Kulikowie, udzieliła Rada na jego prośbę 6-tygodniowego urlopu.

Dr. Józef Kazimierz Malinowski na uczczenie pobytu Najjaśniejszego Pana we Lwowie ofiarował, jak wiadomo, 100,000 zł. w papierach wartościowych na rozmaite cele dobroczynne i humanitarne, a mianowicie przeznaczył odsetki od 20,000 zł. na zapomogi dla podupadłych adwokatów i dla ich wdów i sierót; odsetki od dalszych 20,000 zł. na zapomogi dla artystów i literatów; dla Towarzystwa muzycznego 20,000 zł; na zapomogi dla sług 20,000 zł; na posagi dla ubogich dziewcząt odsetki od kwoty 10,000 zł. a odsetki od 10,000 zł. na stypendya dla chłopców uczących się rzemiosła. Odsetki od całej sumy 100,000 zł, złożonej w Wydziale krajowym, pobierać będzie sam ofiarodawca aż do końca życia swojego a akt fundacyjny stanowi, że tak długo zawiadywać ma fundacyą Wydział krajowy, dopóki wychodzić będzie z wolnych wyborów, gdyby zaś stosunki się zmieniły, fundacyę objąć ma w zarząd gmina miasta Lwowa. Tyczy się to mianowicie fundacyi na rzecz sług, ubogich dziewcząt i chłopców uczących się rzemiosła, równie jak fundacyi na rzecz artystów i literatów, którą na razie ma zawiadywać kasyno mieszczańskie a gdyby kiedyś istnieć przestało, fundacya ma przejść pod zarząd miejski. Na wniosek właściwej sekcyi (sprawozd. br. Kanne) przyjęła Rada w imieniu gminy te prawa i obowiązki.

Przyrzeczenia przyjęcia do gminy tutejszej udzieliła Rada pp. Wacławowi Ibjańskiemu, c.k. inżynierowi za opłatą taksy 20 zł.; Wojciechowi Leszczyńskiemu emeryt. urzędnikowi francuskiemu i jego córce Wandzie, nauczycielce, za opłatą taks po 10 zł.; a p. Antoniego Jiraska, starszego inspektora i zastępcę dyrektora kolei Karola Ludwika, który odznaczył się przy pożarze w r. 1862, za co otrzymał zaszczytne uznanie ze strony c. k. Namiestnictwa, przyjęła Rada do związku gminy tutejszej za opłatą taksy 30 zł.

Na wniosek sekcyi III i komisyi plantacyjnej uchwaliła Rada systemizować płacę dla ogrodnika miejskiego a mianowicie postanowiła podwyższyć dotychczasową płacę na 800 zł. i dodać 200 zł. na fiakry. Pod temi warunkami ma być rozpisany nowy konkurs w jak najkrótszym czasie.

P. Józefa Jaroszyńska wniosła już dawno prośbę o subwencyę dla ogródka fröblowskiego przez nią utrzymywanego. Nim jednak ze strony Rady zapadła uchwała, zwinęła petentka zakład dla braku poparcia. Magistrat i sekcya V rozpatrując bezprzedmiotową już prośbę p. Jaroszyńskiej, przyszły do przekonania, że ogródki fröblowskie są instytucyami wielce pożytecznemi i że we Lwowie powinno ich istnieć kilka. Obecnie jest tylko jeden przy seminaryum żeńskiem. Sekcya V proponuje tedy polecić magistratowi, ażeby zbadał ściśle kwestyę założenia we Lwowie kilku ogródków fröblowskich, ewentualnie przy szkołach ludowych, i przedłożył Radzie stosowne wnioski. Wniosek ten został przyjęty, poczem nastąpiło posiedzenie poufne.

Z Izby sądowej.

(*Oszustwo.*)

(Dokończenie.)

Po piętnastodniowej rozprawie zapadł wczoraj późno w nocy werdykt pp przysięgłych w tym procesie następujący:

Na siedm pierwszych pytań, tyczących się Kazimierza Jana Wysockiego w kierunku zbrodni oszustwa przez podpisanie ojca swego, Floryana, na wekslach, odpowiedziali przysięgli 10, 11 i 12 głosami *tak*.

Na ósme pytanie tyczące się tego samego oskarżonego w kierunku zbrodni oszustwa przez sfałszowanie podpisu ojca na pełnomocnictwie z d. 13 grudnia 1874 odpowiedzieli przysięgli 8 głosami *tak*.

Na dziewiąte pytanie tyczące się Leona Popiela co do współudziału w zbrodni oszustwa (iż wiedział, że pełnomocnictwo zostało sfałszowane) odpowiedzieli przysięgli 3 głosami *tak*, 9 głosami *nie*.

Na dziesiąte pytanie tyczące się tego samego oskarżonego w kierunku zbrodni oszustwa popełnionej na Kazimierzu Wysockim odpowiedzieli przysięgli 7 głosami *tak*, 5 głosami *nie*

Na pytanie od 11 do 18 włącznie i na pytanie 27, tyczące się p. Wincentego Kniaziołuckiego, oskarżonego o zbrodnię nadużycia władzy urzędowej, przez legalizowanie podpisu Floryana Wysockiego na pełnomocnictwie i na 7 wekslach. odpowiedzieli przysięgli, przysięgli: 11, 9, 10 i 6 głosami *nie* a 1, 3, 2 i 6 głosami *tak*.

Na pytanie od 19 do 26 włącznie tyczące się Kazimierza Wysockiego o nakłonienie p. Kniaziołuckiego do zbrodni nadużycia władzy urzędowej, odpowiedzieli przysięgli 11 i 10 głosami *nie* a 1 i 2 głosami *tak*.

Z powyższego werdyktu wypływa, że przysięgli potępili tylko p Kazimierza Jana Wysockiego a uniewinnili Leona Popiela i p. W Kniaziołuckiego.

Wyrok trybunału zapadnie dzisiaj po południu.

OSTATNIA POCZTA

Kwestya podatku domowego stała się powodem zerwania solidarności ze strony kilku deputowanych tyrolskich. Oto co donoszą o tem organa prawicy: Klub prawego centrum odbył 9 b. m. posiedzenie, na którem obradowano nad ustawą o podatku gruntowym i podatku domowym. Co do podatku gruntowego wszyscy mowcy wyrazili się przeciw wnioskowi Schaupa (obacz Rada państwa) a deputowani tyrolscy oświadczyli nadto, że do zrealizowania swych życzeń dążyć będą w drodze postępowania reklamacyjnego. Co do podatku domowego nie mogło niestety przyjść do porozumienia. Po żywej dyskusyi oświadczyli deputowani tyrolscy Dipauli i Zallinger, że występują z klubu, zaś pięciu innych deputowanych z Tyrolu głosować będzie przeciw przystąpieniu do rozpraw szczegółowych nad tym projektem. Prezydyum klubu ogłosiło w tej sprawie następujący komunikat: „Klub prawego centrum naradzał się dziś nad podatkiem domowym. Część Tyrolczyków zastrzegła sobie jeszcze czas do namysłu, reszta członków klubu zgadza się na przystąpienie do dyskusyi specyalnej.“

Polit. Corresp. donosi z Warszawy, że wielkie wrażenie sprawiły tam pogłoski o audyencyi biskupa żmudzkiego Bereśniewicza u cara. Car przyjąć miał biskupa bardzo łaskawie, zapowiedział rychłe przywrócenie stosunków przyjaznych z Watykanem i dodał, że chce wierzyć, że kler polski obecnie oddany jest szczerze państwu i dynastyi. Pogłoski te, powiada korespondent, znajdują tem łatwiej wiarę, że w ostatnich czasach powraca do Litwy coraz więcej duchownych, którzy w r. 1863 zesłani zostali w głąb Rossyi i na Sybir. Natomiast rząd nie zdaje się skłaniać do poczynienia ustępstw unitom na Podlasiu, co już z tej okoliczności wnosić można, że rossyjskim dziennikom zabroniono umieszczania artykułów o ucisku unitów.

Przy głosowaniu onegdajszem w parlamencie niemieckim nad odesłaniem do komisyi projektu ustawy o dwuletniem uchwalaniu budżetu, 95 głosów oświadczyło się za odesłaniem i 95 przeciw, Izba zatem okazała się niezdolną do uchwał dla braku dostatecznego kompletu. Nazajutrz, to jest wczoraj, jak donosi poniższy telegram, uchwała odesłania do komisyi zapadła słabą bardzo, kilkanaście głosów zaledwie wynoszącą większością. Wszystkie frakcye liberalne były przeciwne wnioskowi. Nawet Bennigsen, wierny Pylades ks. Bismarcka, bardzo stanowczo wystąpił przeciw tej zmianie. Lasker powiedział między innemi, w sposób bardzo obraźliwy dla kanclerza, że niepodobna zmieniać konstytucyi jedynie ze względu na stan jego umysłu. Hänel ze stronnictwa postępowego wyraził się podobnie lecz delikatniej, że taka zmiana konstytucyi miałaby na celu jedynie osobistą wygodę ks. Bismarcka. Stronnictwo środkowe głosowało za odesłaniem wniosku do komisyi, przemawiający jednak w imieniu tego stronnictwa Windhorst bynajmniej nie dał wnioskowi zupełnej aprobaty, oświadczył tylko, że są względy, które przemawiają za tem, ażeby się nad tym projektem zastanowić. Dzienniki katolickie z naciskiem powtarzają, że odesłanie do komisyi nie przesądza bynajmniej o przyjęciu wniosku.

Zapewniają, że w razie, gdyby projekt ten upadł, parlament niemiecki zostanie rozwiązany a kanclerz zawrze stanowcze przymierze ze stronnictwem środkowem. *Voss. Zeitung* wprost nawet zapewnia, że jest zamiarem rządu w każdym razie rozwiązać parlament w maju i przedsięwziąć nowe wybory w lipcu, jako w porze dla liberalnych najniedogodniejszej.

Pruskie ministerstwo wyznań wysłało do Paderbornu tajnego radcę Lucanusa, celem porozumienia się z kapitułą w sprawie uwolnienia od przysięgi nowowybranego wikaryusza kapitulnego prałata Drobe i zniesienia zarządu dyecezyą przez komisarza rządowego. *Germania* oświadcza ponownie, że wybór administratora dyecezyi w Paderbornie nie stanowi bynajmniej uznania ustaw majowych, ale ułatwia zawiązanie układów z Kuryą rzymską, dodaje jednak, że tych układów rząd pruski nie rozpoczął jeszcze.

W kwestyi obsadzenia pruskiego ministerstwa spraw wewnętrznych *N. Preuss. Ztg.* zapewnia pomimo przeciwnych doniesień, że prezydent rządu w Trewirze Wolff wejdzie w skład gabinetu. Idzie tylko o to, czy ma objąć wydział spraw wewnętrznych, czy wyznań. Zdaniem tego dziennika w obecnej porze nie byłoby właściwem zmieniać ministra wyznań. *Nat. Ztg.* przeciwnie zapewnia, że nominacya ministra wyznań Puttkamera ministrem spraw wewnętrznych nastąpi stanowczo w tych dniach.

Nordd. Allg. Ztg. prowadzi dalej rozpoczętą w parlamencie przez ks. kanclerza kampanię przeciw władzom miejskim berlińskim, zarzucając im, że tendencyjnie opodatkowały ks. Bismarcka i Tiedemanna, z powodu niechęci do ich polityki. Reprezentacya miejska, jak wiadomo, postanowiła odeprzeć ten zarzut i udać się nawet do cesarza z prośbą o satysfakcyę, z powodu niesłusznych oskarżeń.

Dziennik Girardina *France* przybrał w szaty pokojowe myśl odwetu francuzkiego za Alzacyę i Lotaryngię. Według tego dziennika Francya będzie mogła odkupić od Niemiec dwie anektowane prowincye. Teraz wprawdzie, gdy laury zwycięzkie Niemiec są jeszcze świeże, odepchnęłyby one z oburzeniem tę myśl, ale później gdy wawrzyny zwiędną i listek po listku z nich opadnie, gdy nędza w skutek zbrojnego pokoju dojdzie do szczytu i stanie się nieznośną, gdy Francya przez rozumną oszczędność zbierze kapitał potrzebny na wykup swoich oderwanych braci, Niemcy dadzą chętnie ucho tak korzystnej dla nich propozycyi.

Z Ajaccio donoszą pod dniem 7 b. m., że w Guelucca bonapartyści chcieli przeszkodzić wyborowi kandydata republikańskiego i chwycili się w tym celu środków gwałtownych. Przywódca republikanów został zastrzelony i cała wioska chwyciła za broń. Republikanie mimo to nie wstrzymali się od głosowania. W dwóch innych gminach mieli również bonapartyści zbrojnie opierać się wyborom.

Według telegramów z Londynu do dzienników wiedeńskich, preliminarya pokoju z Boerami zostały już podpisane. Obejmują one zupełną amestyę dla Boerów, tudzież wyznaczenie komisyi, mającej zbadać wszystkie ich żądania. Jenerał Roberts. którego przy wyjeździe z Londynu ludność wyprawiła wspaniałą owacyę. przybędzie zatem na swoje stanowisko zapewne już po zawarciu pokoju.

W obozie angielskim pod Mountprospect ulewa w skutek oberwania się chmury zrządziła wielkie szkody, tak, że o wznowieniu operacyj wojennych przez dni kilka myśleć nie będzie można.

Kilka stowarzyszeń dzierżawców angielskich odbyło mityngi pod przewodnictwem członków parlamentu. Na zebraniach tych zarzucano rządowi, że całą uwagę zwraca na Irlandyę, gdy stosunki dzierżawne w Anglii także wymagają poprawy. Spodziewanem jest zawiązanie ligi agraryjnej w południowej Anglii.

Według wiedeńskiego telegramu *Bohemii*, rząd rumuński nie czynił jeszcze w Wiedniu żadnych przedstawień w sprawie ogłoszenia Rumunii królestwem. Do dzienników wiedeńskich donoszą z Bukaresztu, że wieść o zamierzonej proklamacyi królestwa powstała ztąd, że rząd rumuński wybadywał przywódców opozycyi, jakby się zachowali w tej sprawie. Możebnem jest jednak, że wrazie, gdyby odpowiedź wypadła po myśli rządu, już na wiosnę zostałaby zwołana konstytuanta celem uchwalenia odpowiedniej zmiany konstytucyi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 10 marca. W komisyi dla reformy wyborczej hr. Hohenwart wyraził zdanie, że wnioski Lienbachera i Kronawettera powinny być razem traktowane. Zeithammer zastrzega dla sejmów krajowych konstytucyjne prawo wyborów do Rady państwa, oświadcza jednak, że weźmie udział w rozprawach nad tą sprawą. Wniosek Lienbachera jest uzasadniony ale nie dość wyczerpujący. Lienbacher oświadcza, że przeciw wyborom bezpośrednim nie chce występować. ale uznając konieczność zmiany ordynacyi wyborczej, o ile ona bez zmiany konstytucyi przeprowadzoną być może, musi sprzeciwić się wnioskowi Kronawettera. Zastępca rządu szef sekcyi Kubin oświadcza, że nie może jeszcze określić stanowiska rządu wobec tej kwestyi. Rząd gotów jest przedłożyć na najbliższem posiedzeniu potrzebny materyał, jako to daty statystyczne itp. Książę Czartoryski, zgadzając się z Zeithammerem co do bezpośrednich wyborów, oświadcza, że nie będzie wchodził w merytoryczną część wniosku Lienbachera, dopóki rząd nie objawi swego zapatrywania i nie przedłoży potrzebnych dat. Należy zaprosić ministra-prezydenta, aby na najbliższem posiedzeniu określił stanowisko rządu wobec tego przedmiotu. Hr. Clam i dr. Rieger popierają wniosek księcia Czartoryskiego; ostatni uważa za rzecz pożądaną, aby prawo wyborcze zostało rozszerzonem w duchu wniosku Kronawettera. Dr. Herbst oświadcza, że deputowani lewicy objawią swe zapatrywanie dopiero wtedy, gdy rząd i większość określą swoje stanowisko. Dr. Grocholski występuje przeciw wnioskowi Kronawettera, nie zgadzając się także z wnioskiem Lienbachera. Po ponownem oświadczeniu reprezentanta rządowego, że komisyi przedłożone zostaną potrzebne materyały i daty, przyjęto jednogłośnie wniosek ks. Czartoryskiego.

Berlin, 10 marca. Parlament większością 127 głosów przeciw 111 przekazał do komisyi projekt ustawy o dwuletniem uchwalaniu budżetu.

Sekretarz stanu Scholz oświadczył, że zawieszenie sprzedaży srebra nie ma tendencyi zmierzającej ku zaprowadzeniu podwójnej metalowej waluty. Kanclerz państwa jest stanowczo za utrzymaniem *status quo*. Konferencya monetarna paryska nie powinna być eksperymentem, na którym jedni musieliby zyskać a drudzy stracić, lecz wspólnem porozumieniem, mającem na celu usunięcie niebezpieczeństw w przyszłości.

Kopenhaga, 10 marca. Królowa Karolina Amalia, wdowa po królu Chrystyanie VIII, umarła wczoraj w 85 roku życia.

Belgrad, 10 marca. Wydział kolejowy skupczyny po pięciogodzinnej dyskusyi ogólnej, większością 7 gło-

sów przeciwko sześciu odrzucił układ o budowę kolei z konsorcyum Bontoux. Jutro sprawa konwencyi kolejowej będzie traktowaną przez pełną Izbę. Całe ministerstwo grozi podaniem się do demisyi, jeżeli skupczyna odrzuci zawarte układy.

Bochnia, 11 marca. Z powodu zatoru na Wiśle między Brzegami a Grabicą woda przerwała wały i zalała przysiołki Niepołomickie: Podgrabie i Pasternik, tudzież niżej położone grunta.

Wiedeń, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Według zapewnień dzienników projekt ustawy o podatku od budynków ma stanowczo zapewnioną większość.

Komisya szkolna Izby panów uchwaliła większością 9 głosów przeciwko trzem przejście do porządku dziennego nad wnioskiem Lienbachera.

Tagblatt donosi, że konsorcyum złożone z hr. Dzieduszyckiego, księcia Adama Sapiehy, hr. Gołuchowskiego, Dolańskiego, Roińskiego i Kratera stara się o koncesyę na linię kolei z Jarosławia do granicy rossyjskiej w kierunku północno-wschodnim, przechodzącej przez miasto Bełz lub Sokal. Wykonanie tej linii jako kolei wicynalnej, stanowiłoby *pendant* do linii kolei transwersalnej, a nadto dałoby linię dowozową dla kolei Karola Ludwika, która projekt ten popiera.

Do *Fremdenblattu* donoszą z Konstantynopola, że co do treści oświadczeń złożonych przez delegatów tureckich w sprawie greckiej zachowywana jest najściślejsza tajemnica. Posłowie sądzą, że potrzeba zasięgnąć nowych instrukcyj.

Do *Presse* donoszą z Konstantynopola że Achmed basza, który w tych dniach powrócił z objazdu fortyfikacyi w Janinie, Larissie, Mecowie, Prewezie i Dardanellach, odpływa wkrótce z wielkim zapasem amunicyi i torpedów do tychże pozycyj. Jenerał oświadczył że pozycye te są niezdobyte i przywozi on sułtanowi oświadczenie bejów albańskich iż są gotowi do walki przeciw Grekom.

Do *N. Fr. Pr.* donoszą, że gubernator Smyrny zapytywał Midhata baszy w przedmiocie wieści o zarazie wybuchłej w Bagdadzie, i że Midhat basza przesłał uspakajające wyjaśnienia.

Londyn, 11 marca. W Izbie niższej rząd oświadczył, że zaproszenie na konferencyę monetarną zdaje się zawierać w sobie naprzód powziętą uchwałę, naco rząd zgodzić się nie może i nie mógłby także czynić żadnej nadziei względem zaprowadzenia dwojakiej waluty. Rząd angielski przyjąłby chętnie udział w konferencyi, gdyby to nastąpić mogło bez wywołania nieporozumień.

Nadto oświadczył rząd że generał Wood ma pełnomocnictwo do przedłużania zawieszenia broni z Boerami w razie potrzeby.

Ewakuacya Kandaharu już się rozpoczęła. Rząd nie sądzi żeby wyjście wojsk nastąpiło natychmiast.

Izba deputowanych większością 347 przeciw 30 głosom przyjęła wniosek Gladstona, żądający zamknięcia o godzinie 10 dyskusyi nad bilem o posiadaniu broni w Irlandyi, i uchwaliła zarazem dodatek rządowy do tegoż bilu, że za broń dobrowolnie oddaną płaconem będzie odszkodowanie.

Bruksella, 11 marca. Na posiedzeniu Izby deputowanych przewodniczący zagroził deputowanemu Woeste przywołaniem do porządku z powodu wyrażeń ubliżających armii. Ponieważ Woeste odwołał użyte wyrażenia, prezes Izby uznał za właściwe oświadczyć że zajście jest załatwione Minister Frère-Orban wniósł jednak, wśród oklasków Izby, przywołanie do porządku Woestego. Prezes Izby odmówił poddania pod głosowanie tego wniosku i złożył mandat.

Konstantynopol. 11 marca. W kołach dyplomatycznych po drugiem posiedzeniu posłów objawia się również nadzieja pomyślnego załatwienia sprawy greckiej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 10go marca 1881, godzina 2 m. 17. Losy kredytowe 181·—, Węg. akcye kredyt. 264·75, Akcye anglo-austr. 127·75 Akcye banku Union 128·25, Akcye kolei Karola Ludwika 272·50, Akcye kolei północnej 226·25, Akcye kolei południowej 105·25, Akcye kolei Alfold. 159·25, Akcye kolei Elżbiety 203.50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 171·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 153·—, Wiedeńskie losy 119.50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 87·75. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99·50, Losy regulacyi Cissy 160.75, Losy tureckie 22.25, Węgierska renta 111·70, Akcye banku związkowego 126·80, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·22—, Węgierskie losy 114·—, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 10go marca 1881, godzina 5 min. 42. Akcye kredytowe 288·80, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika 272·50, Południowa —·—, Renta papierowa 73·32, Galicyjskie listy zastawne 103·30, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 102·25, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor 9·28—, Rubel papierowy —.—. Usposobienie·—

Wiedeń, 11 marca 1881, godzina 10 min. 45. Akcye kredytowe 288·50, Anglo-Austr. 127·50, Akcye banku Union 128·10, Kolej Karola Lud. —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·28, Rubel papierowy 1.21·75 Usposobienie spokojne.

Telegramy zbożowe z d. 10 marca. Wiedeń: Pszenica 11·25 do 12·25 zł., żyto 10 60 do 11.10 zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32.25 do 32 50 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 11.20 do 11.25 zł., rzepak (sierpień — wrzes) 12·12 zł. Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 209·—, żyto —·—, spiritus loco 55.—, olej rzepakowy 52.30. Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 62·25, olej rzepakowy 72·—, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor · Władysław Łoziński.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 11 marca 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 726.11mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy + 1.6°C. Psychrometr wilgotny + 1.2°C. Prężność pary 4.8mm. Wilgoć 93%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW2. Ozon 10.

Temperatura powietrza + 1.3°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 751.81mm

Przyjechali do Lwowa.

dnia 11 marca 1881.

Hotel George'a.

Pp. Z. hr. Lanckoroński z Tartakowa. T. Kownacki ze Switarzowa.

Hotel Europejski

Pp. W. Roszkowski z Rossyi J. Ettinger z Kijowa. E. Portant ze Stambułu.

Hotel Angielski.

Pp. W. Kruszewski z Chorobrowa. Z. Krynicki z Krynicy. B. Skibniewski z Balic. J Torosiewicz z Kujdaniec.

Hotel Krakowski.

Pp. D. Kisiel z Wojnicza. M. Truszkowski z Bukowiny. L. Hübner z Warszawy.

Hotel Langa.

Pp J. Faber z Ameryki. G. Duwal z Paryża. L. Jellinek z Wiednia. F. Fackler z Wiednia F. Bocheim z Wiednia.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. A. hr Komorowski do Krakowa. J. Pausinger do Doliny. Dr. H Jasiński do Rajtarowic. Dr. W. Witosławski do Doliny.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min 45 rano (pociąg mięszany); o godz 5 min 32 po południu (pociąg mięszany)

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 10 wieczór

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min 36 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy): o godz 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Do Krakowa: o godz 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny): o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz 6 min 45 rano.

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 10 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany).

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 10 marca 1881.

	płacą (walutą austr.) zł.	ct.	żądają (walutą austr.) zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	272	50	275	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	169	50	172	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	301	—	304	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	256	—	259	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	30	101	30
„ „ „ 4 pr. w. a.	93	30	94	30
„ „ „ 5 pr. okresowe	100	30	101	30
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	103	20	104	20
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	100	25	101	25
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102	50	104	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	99	30	100	30
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	101	—	102	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	102	—	—	—
5. Losy miasta Krakowa	19	50	21	—
„ „ Stanisławowa	23	50	25	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	45	5	55
Dukat cesarski	5	46	5	56
Napoleondor	9	26	9	36
Półimperyał	9	54	9	64
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
„ „ papierowy	1	21	1	23
100 marek niemieckich	57	—	57	80
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 7 marca 1881.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	73.55	73.70
luty-sierpień	73 55	73.70
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	76.15	76.30
kwiecień-październik	76 15	76 30
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	121.50	122.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130.—	130.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	132.25	122.75
„ „ 1864 po 100 zł.	173.—	173.50
„ „ 1864 po 50 zł.	171.—	172.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	28.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	143.—	143.25
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.20	100.50
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	90.10	90.25
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.50
Bukowiny	97.—	97.75
Galicyi	99.60	100.—
Niższej Austryi	105.50	106.50
Siedmiogrodu	95.—	95.50
Węgier	96 25	96.75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	129.25	129.50
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	290.30	290.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	798.—	802.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	814.—	816.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par.dun. po 500 zł.mk.	588.—	590.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	204.50	205.—
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2265.—	2275 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	274.25	274 75
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	171.50	172.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	294.—	294.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	107.50	108.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	154.25	154.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	115.50	116.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	100.—	—.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	107.—	—.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	92.50	93.50
„ „ „ „ „ po 5 proct.	100.25	100.75
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	100.25	100.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	103.—	103.50
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	—.—	103.25
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	102.15	102.30
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	99.75	100.75
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	102.25	102.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	92.25	92.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	87.50	88.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.25	106.75
„ „ po 100 zł. w. a.	102.25	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	103.50	104.—
„ „ „ „ II emisyi	101.75	102.25
„ „ „ „ III. „	101.75	102.25
„ „ „ „ IV. „	—.—	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.30	93.60
z r. 1867	99.50	99.90
z r. 1868	94.70	95.10
z r. 1872	93.30	93.60
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	88.60	88.80
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	180.50	181.—
Clarego po 40 zł. m. k.	42.—	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. mk	106.—	106.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	—.—
Losy miasta Krakowa	20.—	20.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	42.50	43.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	39.75	40.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	18.50	19.50
Salma po 40 zł. m. k.	50.25	51.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.80	46.20
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	24.—	25.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	128.50	.—
„ „ po 50 zł. w. a.	65.50	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	32.—	32.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	39.—	40 —
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117.55	117.70
Paryż za 100 fr.	46.30	46.35

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.53.—	5.54.—
„ pełnej wagi	5.54.—	5.56.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.28.—	9.29.—
Rossyjski imperyał	9.56.—	9.58.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 10 marca 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	73	30
„ „ „ w srebrze	76	—
Renta w złocie	90	—
Losy pożyczki z roku 1860	129	75
Akcye banku austro-węgierskiego	814	—
„ „ kredytowego	288	90
Londyn	117	35
Srebro	—	—
Napoleondor	9	28—
Dukat cesarski men.	5	53
100 marek niemieckich	57	15

Dziennik Urzędowy.

(1707 3—3) **Edykt.**

L. 446. Dnia 19 kwietnia 1881 o godzinie 10 rano w biurze l. 27 odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w księdze gruntowej dla gminy Przekopana wykazem hipotecznym l. 46 objętej dłużnika Stefana Jarosiewicza własnej na zaspokojenie wierzytelności Michała Jarosiewicza i Wasyla Gęgały w kwocie 200 zł. pod ułatwiającemi warunkami.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 600 zł.

Wadyum wynosi 60 zł., a realność w powyższym terminie będzie sprzedaną niżej ceny szacunkowej, jednak nie niżej 500 zł.

Akt szacunkowy i wyciąg hipoteczny w aktach.

O tem zawiadamia się wszystkich nieznanych wierzycieli i tych, którzyby po dniu 29 sierpnia 1879 prawa hipoteczne nabyli lub uchwały licytacyjnej wcześnie nie otrzymali, przez kuratora adwokata dra Regera i edykta.

Przemyśl, dnia 20 stycznia 1881.

(1832 1—3) **Edykt.**

L. 9230. W tutejszym sądzie odbędzie się, celem zaspokojenia przez Piotra Christmana przeciw Jakóbowi Bechtloffowi wywalczonej kwoty 1300 zł. w. a. z 6 pr. odsetkami od 2 kwietnia 1876, kosztów sądowych i egzekucyjnych 5 zł. 7 ct., 5 zł. 21 ct., 4 zł. 2 ct. i 16 zł. 28½ ct. w. a. jako też pretensyi c. k. uprz. galic. akcyj. banku hipotecznego 73 zł. 60 ct. z 6 pr. odsetkami od 27 listopada 1874 i kwoty 37 ct., 73 zł. 60 ct z 6 pr od 27 ma 1875, i kwoty 37 ct. i 1457 zł. 56 ct. z 7 pr. od 27 listopada 1875, kosztów sądowych 14 złr. 18 ct. egzekucyjnych 6 zł. 28 ct. i niniejszych w kwocie 11 zł. 87½ ct. w. a. przymusowa sprzedaż realności l. k. 131 w Hartfeld ut. Dom. Cam. Tom. I pag. 348 n 1 haer. Jakóba Bechtloffa własnej, w jednym terminie dnia 31 marce 1881 o godzinie 10 rano za jakąbądź cenę.

Cena wywoławcza 3700 zł.

Wadyum 185 zł.

Resztę warunków i akt oszacowania wolno w t. s. registraturze przejrzeć.

Dla nieobecnego, z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Bechtloffa, ustanowiono kuratorem adw. Dr. Flakowicza w Gródku.

C. k. sąd powiatowy.

Gródek dnia 31 grudnia 1880

(1681 1—3) **Edykt.**

L. 5. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 1000 złr. w. a. z pn. w tutejszym sądzie sprzedaną zostanie realność włościańska pod l. 8 w Wolicy Ługowej, do dłużników Jędrzeja i Zofii Drozdów należąca, ciała tabularnego niestanowiąca w trzech terminach dnia 3 maja, dnia 4 czerwca i dnia 12 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cenę wywołania stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 2500 zł. w. a.

Wadyum wynosi 250 zł. w. a.

Akt zajęcia można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

Ropczyce 10 lutego 1881.

(1833 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 4317. Wasyl Cześnik z Kociubińczyk uznany został marnotrawcą i ustanowiono dla niego Ostapa Mużyłowskiego z Kociubińczyk kuratorem.

Z c. k. sądu powiatowego.

Husiatyn, 10 grudnia 1880

(1475 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1520. C. k. sąd obwodowy w Samborze czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi wekslowej Samborskiej kasy oszczędności w kwocie 1300 zł. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 5 maja, dnia 9 czerwca, i dnia 7 lipca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności dłużnika Franciszka Kołczykiewicza własnych, w dzielnicy Lwowskiej pod l. kons. 69 i 194 położonych, ciała tabularnego nie stanowiących, protokołem de praes. 5go października 1880 l. 14522 przymusowo ocenionych pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową 4963 zł 90 ct. a. w.

2. Wadyum wynosi sumę 496 zł. a. w.

3. Realność ta będzie na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś terminie także i niżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

4. Dalsze warunki i akt detaksacyi można przeglądnąć w tutejszo sądowej registraturze.

Sambor, 15 lutego 1881.

(1412 1—3) **Edykt.**

L. 354. C. k. sąd powiatowy w Bełzie ogłasza, że dnia 3 kwietnia 1877 umarł w Bełzie Tomasz Tomkiewicz bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Gdy miejsce pobytu Apolonii Tomkiewicz sądowi jest nieznane, przeto wzywa się ją by w przeciągu jednego roku od daty niniejszej zgłosiła się do tego sądu i wniosła oświadczenie do spadku, gdyż inaczej postępowanie spadkowe z mianowanym kuratorem c. k. notaryuszem Adolfem Kieruńkiem przeprowadzone zostanie.

Bełz, dnia 26 stycznia 1881.

(1857 1—3) **Edykt.**

L. 560. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Salamona Kleists przeciw Wolfowi i Freidzie Seifertom pto 218 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 1 kwietnia 1881, o godzinie 9 przed południem, egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 136, 137, 139, 343 i 411, na Zwierzyńcu w Turce także niżej ceny szacunkowej 155 zł. za złożeniem 5% tejże jako wadyum.

Resztę warunków takież akt opisania i oszacowania można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 4 lutego 1881.

(1839 1—3)

Obwieszczenie licytacyi.

L. 567. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Szymona Rosenberga w ilości 125 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedane będą:

1. grunt w zagrodzie Kurowskich na Tarlicznem w Niełedwi położonej, do dłużnika Macieja Kurowskiego należący.

2. Realność pod l. 62 w Szarem położona, do dłużnika Józefa Krutaka należąca, w trzech terminach: 31 marca, 5 maja, 2 czerwca 1881, każdego razu o godzinie 10 rano, w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania wynosi ad 1. 410 zł. ad 2. 490 zł.

Wadyum zaś 10% ceny wywołania.

Milówka 26 stycznia 1881.

(1840 1—3) L. 248.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Reginy Klis 200 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedane będą realności włościańskie pod l. 104 i 203 w Kamesznicy położone, do dłużnika Marcina Klisia należące, każda z osobna, w trzech terminach: 31 marca, 28 kwietnia, 27 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania realności l. 104 wynosi 395 zł. zaś realności l. 203 340 zł.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Milówka 17 stycznia 1881.

(1827 1—3) **Edykt.**

L. 5. Celem powzięcia uchwały nad wnioskiem administratora masy rozbiorowej Salamona Holdera żądającego zniesienia tego konkursu dla braku majątku, zapraszam wszystkich wierzycieli tej masy na posiedzenie na dzień 11 marca 1881 na godzinę 9 rano.

Stanisławów 5 lutego 1881.

Rybczyński
komisarz konkursowy.

(1818 1—3) **Edikt.** Z. 2187.

Vom k. k. Bezirksgerichte in Drohobycz wird hiemit bekannt gegeben daß in der Exekutions-Angelegenheit des Hersch Chajes gegen Feiwel Brenner pto 285 fl. 66 kr. ö. W. s. N. G. zur Hereinbringung obiger Forderung die exekutive Feilbiethung der dieser Forderung zur Hypothek dienenden bereits exekutiv geschätzten dem Schuldner Feiwel Brenner ut Dom. Civ. T. III. p. 13 n. h. 5 eigenthümlich gehörigen der in Drohobycz sub CNr. 214 alt 204 neu Stadt gelegenen Realität zu Gunsten des Hersch Chajes bewilligt wurde, wozu nur zwei Termine u. z. auf den 4 April und den 5 Mai 1881 jedesmahl um 10 Uhr V. M. im B. Nr 6 bestimmt werden. Bei den obigen zwei Terminen wird die obgedachte Realität jedoch nur um oder über den erhobenen Schätzungswerth von 934 fl 85 kr. ö. W öffentlich versteigert. Sollte weder bei der ersten noch bei der zweiten Feilbiethungstagfahrt der Schätzungswerth nicht erziehlt werden, so wird der Termin auf den 9 Juni 1881 um 10 Uhr V M. B. zur Nr. 6 Herstellung erleuchtender Bedinugnisse ausgeschrieben.

Vor Beginn der Feilbiethung hat jeder Kauflustige 10 perc des Ausrufungspreises entweder im baaren Gelde oder in Cautionsfähigen Effekten nach dem letzten Tagskourse der Lemberger Zeitung als Vadium zur Handen der Lizitationskomission zuerlegender. Der Schätzungsakt, Der Tabularextrakt und die weiteren Lizitationsbedingnisse können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden sämtliche Interessenten und der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Mendel Steinberger zu Händen des von Amteswegen bestallten Curators Hr adw. Dr. Gelehrter der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Major v. Konrad zu Händen des von Amtswegen bestellten Curators Hr. adw. Dr. Gelehrter ferner der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Ernest Konrad zu Händen des von Amtswegen bestellten Curators Hr adw. Dr. Gelehrter und alle diejenigen Gläubiger welche erst nach dem 26 Jänner 1881 dingliche Rechte auf die Schuldnerische Realitat sub. CNr 214 alt 204 neu Stadt Drohobycz erwerben sollten. ferner denen der zu erlassende Feilbiethungbescheid oder die weiteren in dieser Angelegenheit zu erlassenden Bescheide aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnten zu Händen des von Amtswegen bestellten Curators Hr. adw. Dr. Gelehrter.

K. k. Bezirksgericht
Drohobycz am 13 Februar 1881.

(1683 1—3) **Edykt.**

L. 9662. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Galicyjskiego Zakładu kredytowego Ziemskiego w Krakowie w kwocie 400 złr. z pn. dozwolona została sprzedaż egzekucyjna połowy realności włościańskiej pod l. 20 w Wiercanach do Walentego Przypka starszego należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach 30 maja, 4 lipca i 8 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Gdyby realność egzekwowana na powyższych trzech terminach nie została sprzedana natedy do ułożenia ułżających warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 8 sierpnia 1881 o godzinie 4 po południu.

Cenę wywołalną stanowi kwota 850 zł.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 85 zł. w. a.

Resztę warunków i akt opisania przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratora p. Karola Kesslera.

Ropczyce dnia 20 stycznia 1881.

(1824) **Obwieszczenie.**

L. 1304. Arkusze posiadania gminy katastralnej Pilchowa w sądzie złożone można przejrzeć po dzień 14 marca 1881 jako ostatni termin do wnoszenia zarzutów.

Rozwadów, 6 marca 1881.

C. k. sąd powiatowy.

(1819) **Ogłoszenie.**

L. 31. C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe mające na celu założenie księgi gruntowej dla gminy Kawec dnia 21, zaś dla gminy Bilczyce dnia 26 marca 1881 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Dobczyce, dnia 8 marca 1881.

(1834) **Ogłoszenie.**

L. 47. C. k. komisya hipoteczna w Mielcu zawiadamia, że dochodzenia mające na celu założenie księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Kiełków" z miejscowością „Zaborcze" w dniu 17 marca 1891 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Mielec, 8 marca 1881.

(1859) **Konkurs.**

L. 7541. Celem rozdania posagu, uzbieranego z trzechletnich dochodów fundacyi Dr. Jana Frieda, imienia Jej Cesarskiej Wysokości Arcyksiężniczki Gizeli dla ubogich osieroconych dziewcząt włościańskich powiatu lwowskiego, ogłasza się niniejszem konkurs do dnia 10 kwietnia 1881 roku.

Dziewczyna ubiegająca się o ten posag winna wykazać:

1. że jest sierotą po gospodarzu włościaninie z miejscowości należącej do powiatu lwowskiego:
2, że liczy 18 do 25 lat wieku:
3. że jest ubogą:
4. że ukończyła z dobrym postępem trzy niższe klasy szkół ludowych i
5. że ma zaślubić włościanina, który również ukończył z dobrym postępem trzy niższe klasy szkół ludowych.

Slub kandydatki ma nastąpić 20 kwietnia b. r. a w razie przeszkód kościelnych w najbliższym dniu po ich usunięciu.

Wypłata posagu nastąpi drugiego dnia po ślubie kandydatki.

Podania o ten posag mają być wniesione w powyższym terminie do c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 26 lutego 1881.

(1816) **Obwieszczenie.**

L. 80. Wydział Krakowskiej Izby adwokackiej podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że p. Dr. Arnold Rapoport adwokat w Krakowie z dniem 18 maja 1881 roku przeniosł się do Wiednia.

Z Wydziału Izby adwokackiej.

Kraków dnia 28 lutego 1881.

Prezes Izby.
Dr. *Markiewicz.*

(1782 3—3) **Edykt.**

L. 605. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dzpp. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Josla Goldsteina o utworzenie nowego ciała tabularnego dla jego realności, która w mieście Kołomyi w tamtejszym powiecie sądowym i w tamecznej gm nie podatkowej leży, liczbą konskrypcyjną 312 a katastralną 174 ex 1858 oznaczoną jest, z gruntu w objętości 98⅙ sążni kwadratowych i stojącego na nim domu murowanego się składa, a na wschód z ulicą jatkową, na południe z ulicą szkolną izraelicką, na zachód z realnością Horodeńskim a na północ z realnością Leiby Zwechera graniczy, c. k. sąd obwodowy w Kołomyi wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 15 marca 1881 za księgą gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia tegoż począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciała tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.

b) Już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności, lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia 15 czerwca 1881 tem pewniej wnieśli, ile że w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć niemającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma. Lwów dnia 1 lutego 1881.

(1488 3—3) **Edykt.**

L. 8767. C. k. sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 42 zł. w. a. z pn. od Wojciecha Motyki, Tomaszowi Zastawnikowi należącej się, odbędzie się w dniach 7 kwietnia i 6 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym publiczna licytacya niepodzielnej 1/6 części połowy realności gruntowej pod l. 87 w Płazie położonej ogółem 9 morgów 1232 kw. sążni wynoszącej, dotąd przedmiotem ksiąg gruntowych niebędącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 45 zł. 50 ct.

Wadyum wynosi 5 zł. w. a.

Na obydwu terminach poniżej ceny kupna posiadłość ta nie będzie sprzedaną.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akta tabularnego opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejsze registraturze.

Chrzanów dnia 30 listopada 1880.

(1489 3—3) **Edykt.**

L. 10864. Dnia 4 kwietnia 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszosądowym budynku egzekucyjna sprzedaż realności włościańskiej l. wyk. 24 dla gminy kat. Bolęcin objętej, Franciszka i Maryanny Szalów własnej pod warunkami ts. rezolucyą z dnia 21 maja 1880 l. 800 już ogłoszonemi i na dniu tym terminie wspomniona także niżej ceny szacunkowej w kwocie 300 złr. osiągniętej sprzedaną być może.

Wadyum wynosi 30 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, wykaz hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Chrzanów dnia 28 listopada 1880.

(1621 3—3) **Edykt.**

L. 1677. C. k. sąd powiatowy w Podhajcach podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 400 zł. w. a. z pn. w tutejszym sądzie w trzech terminach: dnia 7 kwietnia, dnia 6 maja i dnia 9 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya realności dłużnika Matiasza Hubera l. 43 w Bekersdorfie odbędzie się, na których realność ta tylko na 3 terminie niżej ceny szacunkowej, jednakowoż nie niżej kwoty, jaką intabulowane długi wynoszą, najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie, w przeciwnym razie postanawia się termin do sporządzenia warunków ułatwiających na dzień 10 czerwca 1881 o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 1090 zł.

Wadyum 109 zł. w. a.

Ekstrakt tabularny i protokół oszacowania okaże na żądanie z resztą warunków tusądowa registratura.

Podhajce dnia 23 lutego 1881.

(1766 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 661 C. k. sąd powiatowy odwołuje uchwałą z dnia 13 grudnia 1879 l. 5409 zastępcy c. k. Notaryusza Floryanowi Obmińskiemu udzieloną ogólną delegacyę do przeprowadzenia czynności ustawą z dnia 21 maja 1855 l. 94 Dz. P. P. wskazanych i uwiadamia, że do przeprowadzenia tych czynności c. k. Notaryuszowi Władysławowi Zawadzkiemu w obrębie c. k. sądu powiatowego ogólną delegacyę równocześnie udziela.

Bircza 16 lutego 1881.

(1608 3—3) **Edykt**

L. 4715. W c. k. sądzie powiatowym w Ulanowie w dniach 4 kwietnia, 9 maja i 13 czerwca 1881 zawsze o 10 rano odbędzie się egzekucyjna sprzedaż 4 kawałków gruntu do gospodarstwa pod l. k. 3 w Karzynie małej należących a protokołem z dnia 21 września 1878 l. 6724 opisanych.

Cenę wywołania stanowi suma 92 złr. a poniżej której na pierwszych dwóch terminach sprzedane nie zostaną.

Wadyum wynosi 9 złr. 20 ct.

Bliższe warunki protokół zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Ulanów dnia 25 grudnia 1880.

(1411 1—3) **Edykt**

L. 11095. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Zofię z Kozłowskich Kulczycką, iż równoczesną uchwałą poleconem zostało c k. głównemu urzędowi podatkowemu w Złoczowie jako urzędowi depozytów sądowych, ażeby kwotę 256 zł. 40 ct. a. w. przez Alfonzynę i Włodzimierza hr. Dzieduszyckich złożoną na zaspokojenie resztującej wierzytelności 222 zł. 95 ct. z trzyletnemi odsetkami pochodzącej z większej sumy 3000 zł. a. w. w stanie biernym dóbr Założiec z przyległościami według dom. 133 pag. 71 nr. 414 on, na rzecz małoletnich Zofii i Piotra Kozłowskich intabulowanej, na rzecz Zofii z Kozłowskich Kulczyckiej w przechowanie przyjął.

Gdy miejsce pobytu Zofii z Kozłowskich Kulczyckiej nie jest znane, ustanowiony został dla niej w celu doręczenia jej tej uchwały, kuratorem adw. dr. Heyne w Złoczowie, zaś adw. dr. Billet jego zastępcą.

Złoczów, 29 stycznia 1881.

(1345 1—3) **Edykt.**

L 1111. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia panów Rismak & Stein z miejsca pobytu niewiadomych, iż kuratorem dla nich adwokat Hayne z zastępstwem przez adwokata Billeta, z przyczyny wytoczonego przez Ottona Schönfelda pozwu o zapłacenie sumy 906 marek 40 fenik ustanowionym został, że przeto ich rzeczą będzie temu kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i otem sądowi donieść.

Złoczów dnia 12 lutego 1881.

(1344 1—3) **Edykt.**

L. 1112. C k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Panów P smak & Stein z miejsca pobytu niewiadomych, iż kuratorem dla nich adwokat Heyne ze zastępstwem przez adwokata Billeta, z przyczyny wytoczonego przez Ottona Schönfelda pozwu o zapłacenie sumy 1239 mark 80 fenig ustanowionym został, że przeto ich rzeczą będzie temu kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów dnia 12 lutego 1881.

(1366 1—3) **Edykt.**

L. 998. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia niniejszem Samuela Kutschera w Ameryce zamieszkałego, iż w skutek podania przez Malke L fschatz przeciw niemu o egzekucyjne ściągnięcie sumy 1000 zł. a. w. z pn. do l. 5802/1880 wniesionego i dalszych podań egzekucyjnych po myśli §. 512 post wschod. galic. dla niego kurator w osobie adw dra Emila Gottlieba z Jarosławia, zaś substytutem tegoż adw. dr. Ernest Gaberle na jego koszt i niebezpieczeństwo zamianowany został i zarazem wzywa się go niniejszem, ażeby zamianowanemu kuratorowi wszelkie środki do jego obrony służące udzielił, albo też innego swego obrońcę, któryby jego spraw w tutejszym sądzie bronił sądowi wskazał.

Jarosław, 2 lutego 1881.

(1711 1—3) **Edykt**

L. 22778. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Seinwla Keppel z dnia 21 sierpnia 1879 l. 1330 o utworzenie ciała tabularnego dla realności pod l. 1616 i 1979 w Tarnopolskim powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonej, na przedmieściu Zaruda w Tarnopolu przy ulicy stawowej do wsi Białej prowadzącej położonej, graniczącej na wschód z ulicą browarną, na południe z miedzą ogrodu do małżonków Wawrzyńca i Maryanny Rzeszowskich należącego, na zachód z drogą staro brodzką, obecnie stawową na północ z gruntami Białukiemi a raczej z przestrzenią browaru Schamy Goldberg c. k. sądowi obwodowemu w Tarnopolu poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwobowym przejrzanym być może a od dnia 30 sierpnia 1881 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się że od dnia 30 sierpnia 1881 począwszy nowe prawa własności zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności, lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu swoje oznajmienie do dnia 30 marca 1882 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Lwów, dnia 19 października 1880.

(1813 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 64660. W celu zabezpieczenia budowli konserwacyjnych, wykonać się mających w latach 1881, 1882 i 1883 na trakcie krakowskim i dukielskim w okręgu budowniczym tarnowskim, odbędzie się w c. k. starostwie w Tarnowie na dniu 28 marca 1881 o godzinie 12 w południe licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Cena fiskalna wykonać się mających budowli konserwacyjnych w r. 1881 wynosi ogólną kwotę 4057 zł. 88½ ct.

Dotyczące bliższe warunki licytacyi przejrzane być mogą w wymienionem ck. starostwie w godzinach urzędowych, gdzie też oferty zaopatrzone w wadyum 5% z ceny fiskalnej, z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale też i literami w oznaczonym terminie wniesione być mają.

Oferty spóźnione lub nienłożone według przepisów nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 3 marca 1881.

(1809 1—3) **Konkurs.**

L. 1653. Posada sekretarza rady z poborami VIII klasy rangi jest do obsadzenia przy sądzie obwodowym w Samborze ewentualnie przy innym sądzie obwodowym w wschodniej Galicyi.

Ubiegający się wniosą swe należycie adstruowane podania do prezydyum sądu obwodowego w Samborze do końca marca 1881.

Lwów, 7 marca 1881

(1797 1—3) **Edykt.**

L. 6705. W dniach 23 marca, 28 kwietnia i 1 czerwca 1881 każdym razem o 9 godzinie rano odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności lk. 160 w Howiłowie wielkim położonej, Antoniego Jastrzębskiego własnej, tylko za lub nad cenę szacunkową 3050 zł. a. w.

Wadyum wynosi 305 zł. a. w.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kopyczyńce, dnia 15 grudnia 1880.

(1794 1—3) **Edykt**

L. 2. Wierzycieli masy rozbiorowej Zallela Tokera zawiadamiam, że do wyboru zarządu i wydziału i do likwidacyi termin na 10 marca 1881 na 9 rano wyznaczonym został.

Stanisławów, 31 stycznia 1881.

Rybczyński,
komisarz konkursowy.

(1799 1—3) **Edykt.**

L. 3363 C. k sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności galic. banku hipotecznego czterech rat po 68 zł. 4 ct. i sumy 761 zł. 75 ct. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym w dnia 28 marca 1881 i dnia 2 maja 1881 o godzinie 9 z rana przymusowa licytacya realności Abrahama Tenenbauma pod nr. kon. 115 w Mikulińcach tylko za cenę wywołania lub wyższą.

Cena wywołania wynosi 4000 zł. a w.

Wadyum 400 zł. w. a.

Na wypadek gdyby licytacya na powyższych dwóch terminach do skutku nie przyszła, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin w sądzie tutejszym na dzień 9 maja 1881 godzinę 9 z rana.

Wierzycieli, którzyby po dniu 19 lipca 1880 prawo hipoteki na rzeczonej realności nabyli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła, uwiadamia się o niniejszem rozpisaniu licytacyi przez kuratora, którego się im w osobie Antoniego Grzanowskiego z Mikuliniec ustanawia.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Mikulińce, 30 grudnia 1880.

(1516 1—3) **Edykt.**

L. 5877. C. k. sąd powiatowy w Łańcucie ogłasza, iż dnia 8 kwietnia, 13 maja i 17 czerwca 1881 o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 340 rep. 81 w Kopani Żołyńskiej położonej Antoniego Czecha i spadkobierców Katarzyny Czechowej własnej, na zaspokojenie pretensyi Salamona Lieblicha pto. 119 złr. 25 ct. z pn.

Wadyum 82 złr. 5 ct.

Resztę warunków można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Łańcut 30 października 1880.

(1521 1—3) **Edykt.**

L. 18281. C k. sąd powiatowy w Stryju podaje do powszechnej wiadomości, iż w sprawie Józefa Merel przeciw nieletniemu Fediowi Wasylukowi pto. 45 złr. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności Nr. 34 w Dobrzanach położonej wedle wykazu hipotecznego 245 Fedia Wasylów własnej, w biurach tutejszego sądu w trzech terminach dnia 7 kwietnia 1881, dnia 12 maja 1881 i dnia 23 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 1375 złr.

Zakład w okrągłej sumie 138 złr.

Bliższe warunki można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Stryj dnia 27 stycznia 1881.

(1804 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 4208. C. k. sąd powiatowy w Zmigrodzie ogłasza, iż w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Dańkowi Nagiewskiemu o 6 zł. 50 ct. i 99 zł. 12 ct. a. w. odbędzie się w dniach 15 kwietnia, 13 maja i 17 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w tymże sądzie publiczna sprzedaż realności pod nr. kons. 23 w Kotaniu leżącej, ciała tabularnego niestanowiącej, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś także niżej ceny wywołania.

Cena wywołania wynosi 800 zł.

Wadyum 80 zł. a. w.

Resztę warunków można w tut. s. registraturze przejrzeć.

Zmigród, 18 lutego 1881.

(1316 1—3) **Edykt.**

L. 30530. C. k. sąd krajowy w Krakowie ogłasza, iż dnia 13 lutego 1878 umarł Józef Laterer z pozostawieniem ustnego rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy sądowi nie wiadomo, komu służy prawo spadkowe do spadku po tymże, przeto c. k. sąd krajowy wzywa wszystkich, którzy do tego spadku z jakiegokolwiek powodu prawo sobie roszczą, aby swe prawa spadkowe zgłosili tem pewniej w ciągu roku od dnia dzisiejszego rachując, do tutejszego sądu i przy wykazaniu swych praw spadkowych deklaracyę wnieśli, inaczej bowiem spadek dla którego ustanowiono kuratorem adwokata Retingera z podstawieniem adwokata Pieniążka, byłby przeprowadzonym z tymi tylko, którzy się do spadku zgłosili i tymże tylko byłby przyznany, zaś część spadku nie uległa zgłoszeniu lub gdyby nikt się nie zgłosił, cały spadek jako bezdziedziczny byłby Wysokiemu Skarbowi wydany.

Kraków 26 listopada 1880.

(1314 1—3) **Edykt.**

L. 96. C. k. sąd powiatowy w Delatynie oznajmia, że w sprawie masy rozbiorowej Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie przeciw Dmytrowi Dederczukowi pto. 50 złr. z pn. odbędzie się w dniach 12 kwietnia, 10 maja, i 3 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie publiczna wymusowa sprzedaż realności pod l. 38 w Tatarowie położonej niehypotecznej, Dmytra Dederczuka własnej. Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej przy trzecim i poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 85 złr. poręczne 8 zł. 50 ct.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony Józef Jelinek z Delatyna.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądu.

Delatyn dnia 18 stycznia 1881.

(1311 1—3) **Edykt.**

L. 9459. C. k. sąd powiatowy w Delatynie oznajmia niniejszem, że na żądanie Herscha Bandla i w skutek niedotrzymania warunków licytacyjnych z dnia 6 grudnia 1879 l. 9131 przez Psachę Petrankera jako nabywcę w drodze licytacyi realności tej na dniu 12 kwietnia 1881 o 9 godzinie rano w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami przeprowadzoną zostanie.

Cena wywołania 110 zł. poręczne 11 zł.

Realność ta przy tym terminie za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Resztę warunków przejrzeć mozna w registraturze sądowej.

Delatyn 14 stycznia 1881.

(1539 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 259. C. k. sąd powiatowy w Delatynie wiadomo czyni, że na żądanie Samuela Krauthamera przedsięwziętą będzie w dniach 12 kwietnia, 3 maja i 31 maja 1881 o godzinie 9tej rano wymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 205 w Osławach czarnych położonej, ciała tabularnego niestanowiącej a Nykoły Danyluka własnej w których to pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim i niżej takowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szaunkowa 250 złr. poręczne 25 złr. ceny wywoławczej.

Resztę warunków wglądnąć można w aktach sądowych.

Delatyn 21 stycznia 1881.

(1686 2—3) **Edykt.**

L. 9805. C. k. sąd powiatowy w Wadowicach zawiadamia, że celem zaspokojenia zalegających za Janem i Maryanną Madydami należytości galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie ze sumy pożyczkowej 250 zł. a. w. z pn. pochodzących, a mianowicie kwoty 185 zł. 2 ct. a. w. przedsięweźmie w trzech terminach na dniu 28 kwietnia, 9 czerwca i 7 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana przymusową publiczną sprzedaż realności pod lk. 93 w Witanowicach położonej wykazem hip. 80 księgi gruntowej objętej, a Jana, Maryanny, Wojciecha i Tekli Madydów własnej.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny w sądzie przejrzeć można.

Wadowice, dnia 9 lutego 1881.

(1556 2—3) **Edykt.**

L. 8093. W dniach 22 kwietnia 19 maja i 23 czerwca 1881 o godzinie 10 z rana odbędzie się w sądzie tutejszym sprzedaż przez licytacyę 10 zagonów gruntu realności tabularnej nr. 256 Wiktoryi Myrdzik własnej na zaspokojenie wierzytelności Oświęcimskiej kasy sierocej w kwocie 100 zł.

Cena szacunkowa i wywołania 200 zł.

Wadym 20 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. adw dr. Bienenfeld.

Akt detaksacyi, ekstrakt tabularny i resztę warunków przejrzeć wolno w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Oświęcim, 10 stycznia 1881.

(1559 2—3) **Edykt.**

L. 9280. Podaje się do powszechnej wiadomości, że dnia 5 kwietnia i 5 maja 1881 zawsze o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż sumy 1000 złr. w. a. na rzecz Sary i Miny Brückner w stanie dłużnym realności w Radziechowie pod l. 67 intabulowanej celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa Zaliczkowego w Radziechowie w kwotach 105 złr. 50 ct. 9 złr. 50 ct. i 115 złr. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość nominalna tej sumy, niżej której takowa dopiero w drugim terminie sprzedaną będzie.

Zakład 100 złr.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów dnia 11 lutego 1881.

(1570 2—3) **Edykt.**

L. 7519. W c. k. sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nr. 416 rep 128 w Błażowy położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Marcina Ossolińskiego własnej w dniach: 8 kwietnia, 13 maja, 17 czerwca 1881 każdym razem o godz. 9 rano.

Wadyum 35 zł.

Resztę warunków licytacyi w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, dnia 7 grudnia 1880.

(1744 2—3) **Edykt.**

L. 1926. Na zaspokojenie przez Ozyasza Gotthelfa przeciw Bronisławowi Ossuchowskiemu wywalczonej sumy 600 złr. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie, jawny przetarg sumy 2000 złr. w. a. wedle dom. 381 pag. 92 n. 72 on. na dobrach Boberka zahipotekowanej w dniu 7go kwietnia 1881 za lub wyżej ceny wywoławczje 2000 złr. w. a. w dniu 28 kwietnia 1881 za jakąbądź cenę, każdym razem o godzinie 10tej rano, — złożyć się mającą porękę wyznacza się 200 złr. w. a. warunki licytacyjne i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze. Dla wierzycieli niewiadomych kuratorem postanowiony adwokat Dr. Budzynowski.

Od c. k. sądu obwodowego dla spraw wekslowych w Samborze 22 lutego 1881.

(1312 2—3) **Edykt.**

L. 9526. C. k. sąd powiatowy w Delatynie oznajmia, że na żądanie Herscha Arzta odbędzie się dnia 3 maja, 16 maja i 31 maja 1881 każdym razem o 10 godzinie przed południem wymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 110 w Jabłonicy połovonej, ciała tabularnego niestanowiącej Wasyla Mikulaka własnej, celem wydobycia sumy 50 zł. w. a. z pn. pod następującemi warunkami:

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa realności 345 zł. w. a.

Poręczne 3 zł. 50 ct.

Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim i poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Delatyn 7 stycznia 1881.

(1653 1—3) **Edykt.**

L. 739. Dnia 11 kwietnia, o 8 godzinie przed południem odbędzie się przed podpisanym komisarzem upadłości Rubina Zierlera w lokalu c. k. sądu powiatowego w Nadwórnie likwidacya zgłoszonych wierzytelności.

Nadwórna dnia 26 lutego 1881.

C. k. sędzia powiat. jako komisarz upadłości
Adolf Podlaszecki.

(1747 3—3) **Edykt.**

L. 1235. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 25 zł. w. a. z pn. na rzecz Samuela Beigla odbędzie się dnia 15 marca, 5 kwietnia i 3 maja 1881 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż sum 1225 zł., 445 zł. i 330 zł. w. a. z pn. w stanie biernym realności pod l. 107 w Tarnopolu położonej, Markusa i Jony Zimmer własnej, na rzecz Leona Eisnera zaintabulowanych.

Sumy powyższe na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę wywołania 1225 zł., 445 zł. i 330 zł. w. a, na trzecim zaś i poniżej takowej sprzedane zostaną.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Tarnopol dnia 23 lutego 1881.

(1673 3—3) **Edykt.**

L. 6054. C. k. sąd powiatowy w Kutach ogłasza niniejszem, że w dniach 3 marca, 6 kwietnia i 5 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w Kutach pod l. k. 219 położonej, ut. libr. dom. tom. III pag. 65 n. tab 273 do Welwy Bergmana należącej, na zaspokojenie pretensyi Mojżesza Schärfa w kwocie 450 złr. a. w. z pn.

Realność ta przy pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową 350 złr. w. a. lub wyżej, przy terminie zaś trzecim i niżej tejże za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania, tudzież resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 5 lutego 1880 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którym niniejsza lub późniejsze uchwały wcale nie lub za późno zostały doręczonemi, ustanawia się kuratorem p. Mieczysława Zarembę ck. notaryusza w Kutach.

Kuty, 28 grudnia 1880.

(1677 3—3) L. 235.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Lwowskiego Zakładu kredytowego włościańskiego 150 złr. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność Jana Pawlusa pod l. 153 w Milówce w trzech terminach 31 marca, 5 maja i 2 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10tej rano, w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 250 złr.

Wadyum 25 złr.

Milówka 15 stycznia 1881.

(1675 3—3) L. 233.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Lwowskiego Zakładu kredytowego włościańskiego 250 złr. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność Jana Piwowarczyka pod l. 11 w Zabnicy w trzech terminach 31 marca, 5 maja i 2 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 450 złr.

Wadyum 45 złr.

Milówka 15 stycznia 1881.

(1313 3—3) **Edykt.**

L. 8265. C. k. sąd powiatowy w Delatynie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie kwoty 200 zł względnie 183 zł. 1 ct. w. a. z pn. w dniu 8 kwietnia, 28 kwietnia i 17 maja 1881, zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tym na rzecz c. k. galic. uprz. Zakładu kredyt. włościań. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 51/65 w Dorze położonej jak Tom. X. pag. 145 Jana Sienatowicza własnej, na kwotę 400 zł. w. a. oszacowanej, która stanowi cenę wywołania. Poręczne 40 zł. w. a.

Akt opisania i oszacowania i resztę warunków przejrzeć można w sądzie.

O tem zawiadamia się wszystkich wierzycieli którzyby po 18 sierpnia 1880 do księgi gruntowej realności powyższej weszli, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała niniejsza licytacyjna doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie Józefa Jelinka z Delatyna.

Delatyn 28 grudnia 1880.

(1670 3—3) **Kundmachung.**

Z. 1766. Beim Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird zur Hereinbringung der Forderung des Mayer Steinschneider pr. 400 fl. im Exekutionswege die dieser Forderung zur Hypothek dienende dem Schaje Rosenblum gehörige Realität Nr. 178/1⁹9 in Tarnopol in drei Terminen, auf den 8 April, 6 Mai und 27 Mai 1881, jedesmal um 10 Uhr V. M. in Bureau Nr. 6 bei den zwei ersten Terminen über oder um den Ausrufspreis von 1615 fl. 10 kr ö. W. am dritten aber auch unter demselben veräußert.

Vadium 161 fl 50 kr. österr. W. im Baaren.

Die übrigen Bedingungen der Schätzungsakt, und der Tabularextrakt können in der Registratur eingesehen werden. Hievon werden die Parteien, die k. k. Finanz-Prokuratur der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Schabse Löwensohn durch den in der Person des Advokaten Dr. Frühling mit Substituirung des Advokaten Dr Axelrad bestellten Curator, schließlich diejenigen Hypothekargläubiger, welche nach dem 3 Jänner 1881 an die Gewähr dieser Realität gelangen sollten, oder deren der vorliegende Beschluß oder später zu erlaßenden Bescheide nicht rechtzeitig oder gar nicht zugestellt werden könnte, durch den in der Person des Advokaten Dr. Mantel mit Substituirung des Advokaten Dr. [illegible] bestellten Curator und durch Edikte verständigt.

Tarnopol 4 Februar 1881.

(1663 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 504. W dniach 24 marca, 7 kwietnia i 21 kwietnia 1881 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 20 subrep. w Winnikach położonej, dłużniczki Wincencyi Windakiewicz własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 2000 zł. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej nie), zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 4000 zł.

Wadyum wynosi 10 pr.

Reszta warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Podbuż dnia 19 lutego 1881.

(1671 3—3) **Edykt.**

L. 17191. C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Stanisławowie dozwala, celem wydobycia sumy 150 zł. z pn. na rzecz Salamona Judenfreunda przymusową sprzedaż realności l. 50 w Hanusowcach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej do Procia Lobur należącej na 166 zł. szacowanej w zabudowaniu sąd. wem w trzech terminach dnia 28 marca dnia 16 kwietnia i dnia 5 maja 1881 zawsze o godzinie 10 z rana z tem, że ta realność na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub najmniej za takową, na trzecim terminie zaś i niżej tej ceny sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 16 zł. 60 ct. w gotówce lub papierach podług kursu.

Bliższe warunki wskażą akta do przejrzenia w registraturze przechowane.

Stanisławów 30 grudnia 1880.

(1691 3—3) **Edykt.**

L. 1165. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 400 zł. w. a. z pn. na rzecz Samuela Beigla odbędzie się dnia 29 marca 1881 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużniczki Chaje Freidy Rappaport w Tarnopolu położonej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 5015 zł. 66 ct. w. a.

Wadyum 250 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu

Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem ad a tum p. adwokata dra Weissteina.

Tarnopol, 31 stycznia 1881.

(1666 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1124. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do powszechnej wiadomości, że na prośbę Jakóba Hirscha dozwoloną zostaje w celu zaspokojenia kwoty 594 zł. 60 ct. egzekucyjna sprzedaż realności całkowitej Leopolda Grubera w Kołomyi pod l. 13 na Stanisławowskiem przedmieściu położonej, która w trzech, na dzień 6 kwietnia, 6 maja, i 8 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 9 przed południem wyznaczonych terminach zostanie przedsięwziętą, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 2286 zł. która służyć ma zaraz jako cena wywołania, na ostatnim zaś terminie za jakąkolwiekbądź kwotę zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie kwotę 218 zł. 60 ct. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna albo wcale nie, albo dość wcześnie nie mogła być doręczoną, lub którzyby później do tabuli weszli, kurator w osobie adwokata Zakrzewskiego ustanowiony został zamianowanym, wreszcie że akt oszacowania powyższej realności i reszta warunków licytacyjnych w tusądowej registraturze przejrzane być mogą.

Kołomyja, 3 lutego 1881.

(1250) **Erkenntnisse.**

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 4ten Februar 1881, Z. 3069 die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Freiheit" Nr. 49 vom 4 Dezember 1880 wegen des Art. „An die Arbeiter in Oesterreich" nach den §§ 58 b c und 59 c St. G., dann wegen der Art. „Der Minimalismus es mi...ter." „Erworbene Rechte" und „Aus Thüringen" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 5 Februar 1881, Z. 3319 die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Weihnachtsbaum" Nr. 25 vom 25 Dezember 1880 wegen des Artikels „Friede auf Erden — Wohlgefallen den Menschen" nach den §§ 122 a und 303 St. G. wegen des Art „Oesterreich-Ungarn" nach den §§ 63 und 64 St. G, wegen des Artikels „Kleine Mittheilungen" nach § 64 St. G, dann wegen der Artikel „Ein Berg von Gütern — ein Abgrund des Elends", „Brot her!" „Rußland" und „America" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Bezirksgericht als Preßgericht in Jicin hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15 Dezember 1880, Zl. 3757 Stf., die Weiterverbreitung der „Riesengebirgs-Zeitung" Nr. 24 vom 12 Dezember 1880 wegen des Artikels „Deutsche Arbeitervereine. Separat-Abdruck aus Nr. 47 der „Montags-Revue aus Böhmen" vom 23 November 1880 nach den §§ 10 und 11 des Preßgesetzes verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 3ten Februar 1881 Zl. 662, die Weiterverbreitung der „Lobositzer Zeitung" Nr. 4 vom 28 Jänner 1881 wegen des Art. „Kundgebung des Wiener Bürger-Vereines" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom [illegible] Februar 1881 Zl. 719 Stf. die Weiterverbreitung der Zeitschrift „[illegible]" Nr. [illegible] vom [illegible] Jänner 1881 wegen des Leitartikels „[illegible]" nach § 302 St. G. verboten.

---

(134) **Obwieszczenie.** L. 678.

C. k. sąd obwodowy rzeszowski jako handlowy podaje do wiadomości, że Towarzystwo zaliczkowe i kredytowe w Strzyżowie spółka protokołowana z poręką nieograniczoną, na walnem swem zgromadzeniu z 23 stycznia 1881 w myśl § 25 statutu wybranych członków Dyrekcyi a mianowicie:

1. Onufrego Harmatę przewodniczącym dyrektorem.
2. Edwarda Wyżykowskiego jego zastępcą.
3. Andrzeja Szmuca dyrektorem kasy.
4. Franciszka Patryna jego zastępcą, na rok administracyjny 1881 ustanowiło.

Rzeszów dnia 10 lutego 1881.

(1335) **Ogłoszenie.**

L. 5331. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firma „Jan Ważny" handel towarów korzennych we Lwowie w rejestr handlowy dla firm pojedynczych dnia 2 lutego 1881 wpisaną została, którą właściciel Jan Ważny swem nazwiskiem podpisywać będzie.

Lwów dnia 12 lutego 1881.

(1801) **Ogłoszenie.**

L. 1790. C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, że arkusze posiadania i inne akta sporządzone w celu założenia księgi gruntowej dla gminy Rokiciny do powszechnego przejrzenia złożone zostały.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszy posiadania wnosić można w sądzie powiatowym lub w dniu 21 marca 1881 przed komisarzem hipotecznym.

Nowytarg dnia 7 marca 1881.

(1700 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 10861. C. k. sąd powiatowy w Limanowy, celem zaspokojenia pretensyi Dr. Leona Bersona w kwocie 270 złr. w. a. z 10 pr. od 1 czerwca 1875 i kosztami egzekucyi 4 zł. 8 ct., 8 zł. 62½ ct., 5 zł. 26 ct. i 6 zł. 87 ct., a obecnie 7 zł. 31 przedsięweźmie w dniu 11 kwietnia, 23 maja i 13 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w gminie sądowym przymusową sprzedaż wedle wykazu hipotecznego 42 Michałowi Pasterowi należącej realności pod l. kons. 27 w Krosny pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowić będzie szacunkowa wartość tej realności w kwocie 2200 zł. i na wyznaczonych dwóch terminach realność ta niżej tej ceny sprzedaną nie będzie.

2 Realność rzeczona sprzedaną będzie ryczałtem w stanie, w jakim się znajdować będzie, w czasie oddania w fizyczne posiadanie bez poręczenia za obszar, rubryki dochodu lub stanu z budowań.

3 Każdy z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi wadyum w kwocie 220 zł.

To wadyum ma być złożone w gotówce albo w obligacyach publicznych rządowych lub krajowych na okaziciela opiewających, albo w listach zastawnych przez instytuta założone do udzielania pożyczek hip. za zezwoleniem rządowem i pod rządowym dozorem wydanych albo w obligacyach pierwszeństwa przez c. k. rząd poręczonych licząc takowe według kursu ostatniego gazety wiedeńskiej.

Dalsze warunki, wyciąg hipoteczny, i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tutejszosądowej.

O czem zawiadamia się strony dyrekcyę c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, świetną c. k. galic. Prokuratoryę skarbową, tudzież wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 30 kwietnia 1879 uzyskali prawo zastawu, lub którymby rezolucya licytacyjna z jakiejkolwiek przyczyny nie została doręczoną, do rąk ustanowionego kuratora c. k. notaryusza Franciszka Grossa.

Limanowa 14 lutego 1881.

(1485 1—3) **Edykt.**

L. 1544 C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Sary Ryfki Finsterbusch w kwocie 2678 złr. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 7 kwietnia i dnia 12 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi 14/16 części dóbr Kawsko „Tustanowczyzna" i „Kryniczyzna" zwanych, protokołem z 2 czerwca 1880 l: 8356 przymusowo ocenionych, dłużnika Zygmunta Smalawskiego własnych na rzecz Sary Ryfki Finsterbusch pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 8365 zł. 25 ct. w. a.

2 Zakład wynosi 10 pr. ceny wywołania.

3. Na tych dwóch terminach dobra te tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedane zostaną, gdyby jednak ceny szacunkowej uzyskać nie było można, natenczas ustanawia się trzeci termin na dzień 9 czerwca 1881 o godzinie 10 rano, celem ułożenia warunków ułatwiających sprzedaż tych części dóbr, na który wszystkich wierzycieli hipotecznych z tem się wzywa, iż niestający się jako milczący przystępujący do wniosków jawiących się uważani będą.

O tem obie strony gminę Kawsko na ręce jej przełożonego c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie imieniem wysokiego skarbu, c. k. urząd podatkowy w Stryju, kasę oszczędności w Medenicach, Borucha Edelsteina, Józefa Wolfa, Piotra Wolfa, Leję Sandauer, Leję Sternheim, Markusa Reicha, Dawida Manelesa, Seliga Falliga, Herscha Lorberbauma, Mendla Sussmana, Izaka A. Ettingera, Krystynę Smalawską, Karolinę Stronską, Kornela Stronskiego do rąk własnych i wszystkich wierzycieli niewiadomych, którymby niniejsza uchwała albo wcale, albo wcale doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo zastawu na sprzedać się mających częściach po dniu 4 stycznia 1881 uzyskali przez ustanowionego kuratora adw. Dr. Steuermana z zastępstwem adw. Dr. Kohna i przez edykta.

Sambor 8 lutego 1881.

(1423 1—3) **Edykt.**

L. 14902. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie jako instancya konkursowa masy rozbiorowej Izaka Habera z Przewłoki ogłasza niniejszem, że do wyboru zarządcy masy rozbiorowej Izaka Habera tegoż zastępcy i wydziałowego wierzycieli dzień sądowy na 7 kwietnia 1881 o godzinie 9 z rana, a do likwidacyi pretensyi konkursowych, które do dnia 31 maja 1881 w tutejszym sądzie zgłosić należy, dzień sądowy na 9 czerwca 1881 o godzinie 9 z rana w biurze I tutejszego sądu wyznaczonym został.

Stanisławów 31 grudnia 1880.

(1802 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 276. W tutejszym c. k. sądzie powiatowym w Stryju odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 12 w Nieżuchowie położonej, wedle wyk. hip. l. 62 Anny Koryniec własnej na rzecz Judy Wilfa pto. 120 zł. w. a. z pn., w trzech terminach dnia 7 kwietnia, dnia 12 maja i dnia 23 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 576 zł.

Zakład 58 zł. w. a.

Bliższe warunki można w registraturze przejrzeć.

Stryj dnia 18 lutego 1881.

(1674 1—3) **Edykt.**

L. 8. W c. k. sądzie powiatowym w Łące na zaspokojenie wierzytelności Antoniego Kotschego 19 zł. 75 ct. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności l. k. 88 str 2 n. w Bykowie położonej małżonków Ilka i Maryanny Głuchowskich własnej, w dniach 12 kwietnia, 11 maja, i 15 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 267 zł.

Wadyum 10%.

Dalsze warunki i akta w registraturze do przejrzenia.

Łąka 28 stycznia 1881.

W Y K A Z

sum czystego dochodu każdej gminy, każdego dystryktu klasyfikacyjnego, każdego powiatu szacunkowego i całego kraju na podstawie operatów sprostowanych w skutek ostatecznych uchwał centralnej komisyi dla regulacyi podatku gruntowego.

Liczba porządkowa	Powiat szacunkowy	Dystrykt klasyfikacyjny	Gmina	Suma czystego dochodu poszczególnienie zł.	ct.	razem zł.	ct.	Uwaga
20	Nowy Sącz	trzeci	Krzyżówka	251	28			
21			Łabowa	1826	43			
22			Łabowiec	762	3			
23			Łazy	651	44			
24			Leluchów	592	64			
25			Łomnica	2295	89			
26			Łosie	660	14			
27			Milik	1029	96			
28			Młodów	798	35			
29			Muszyna	2414	86			
30			Muszynka	1905	90			
31			Nowawieś	2335	62			
32			Obidza	2286	10			
33			Obłazy	2[illegible]9	21			
34			Piwniczna	4447	66			
35			Powróżnik	1120	10			
36			Przysetnica	2964	37			
37			Rostoka ryterska	1972	10			
38			Rostoka mała	446	34			
39			Rostoka wielka	642	6			
40			Rytro	1465	2			
41			Składziste	336	91			
42			Skrudzina I część	825	47			
43			Skrudzina II. część (opalona)	429	53			
44			Słotwina	763	68			
45			Sucha struga	949	65			
46			Szczawnica	2908	65			
47			Szczawnik	1200	79			
48			Szlachtowa	1707	22			
49			Tylicz	2195	39			
50			Tylmanowa	4582	41			
51			Uhryn	957	2			
52			Wierzchomka	830	82			
53			Wierzchomla wielka	1615	93			
54			Wola krogulecka	1180	64			
55			Wojkowa	929	67			
56			Zabrzeż	24[illegible]5	24			
57			Zagorzyn	3134	19			
58			Żarzyce	1358	84			
59			Żegestów	1178	27			
60			Złockie	829	87			
61			Zubrzyk	476	16	8[illegible]074	89	
1	Nowy Targ	pierwszy	Czorsztyn	756	85			
2			Dembno	1042	82			
3			Długopole	1852	28			
4			Dunajec czarny	6658	89			
5			Dział	1144	80			
6			Gronków	2792	1			
7			Grywald	2366	43			
8			Haluszowa	855	52			
9			Harklowa	2270	97			
10			Huba	319	13			
11			Klikuszowa	1592	78			
12			Kluszkowce	1894	84			
13			Knurów	891	52			
14			Kranszów	1755	35			
15			Krościenko	3951	87			
16			Krośnica	1289	40			
17			Lasek	2110	24			
18			Ludzimierz	2377	34			
19			Łopuszna	2657	12			
20			Maniów	4410	15			
21			Mizerna	760	69			
22			Morawczyna	1060	73			
23			Nowy targ	9913	40			
24			Niwa	496	21			
25			Obidowa	1984	60			
26			Ochotnica	9915	12			
27			Odrowąż	2976	63			
28			Ostrowsko	2095	91			
29			Pieniążkowice	1901	50			
30			Podczerwone	1963	38			
31			Pyżówka	1082	[illegible]2			
32			Rogoźnik	2052	7			
33			Sromowce niżne	1248	35			
34			Sromowce wyżne	1474	61			
35			Stara-bystra	4080	57			
36			Szaflary	2699	77			
37			Szlembark	725	38			
38			Tylka	647	75			
39			Waksmund	2560	53			
40			Wroblówka	1444	64			
41			Załucze	1299	34			
42			Zaskale	1196	33	96570	64	
1	Nowy Targ	drugi	Bańska	1646	70			
2			Białka	16[illegible]2	65			
3			Brzegi	2429	70			
4			Bukowina	3490	69			
5			Chochołów	1456	41			
6			Ciche	3969	68			
7			Dunajec biały	2067	6			
8			Dzianysz	2014	87			
9			Gliczarów	851	19			
10			Groń	1186	3			
11			Kościeliska	4320	55			
12			Lesznica	1336	49			
13			Maruszyna	2837	20			
14			Między-czerwienna	1261	8			
15			Mur-zasichle	4124	15			
16			Poronin	1754	93			
17			Ratułów	1898	90			
18			Skrzypne	931	50			
19			Witów	5266	24			
20			Zakopane	5822	79			
21			Zubsuche	3897	52	54246	33	
1	Pilzno	pierwszy	Bączałka	696	13			
2			Bielowy	2147	80			
3			Bobrowa	6054	49			
4			Borowa I. część	3180	98			
5			Braciejowa	2746	4			
6			Brzeźnica	6659	26			
7			Brzostek	3129	30			
8			Bukowa	971	34			
9			Chotowa	3593	62			
10			Czarna	1411	52			
11			Dąbrówka	2560	94			
12			Dębica (miasto)	7115	11			
13			Dęborzyn	2106	22			
14			Dembowa	1578	48			
15			Dobrków	1099	21			
16			Dołcza wielka	7470	79			
17			Dąbie	3125	25			
18			Dulczówka	4543	60			
19			Dzwonowa	1410	89			
20			Gawrzyłowa	4091	71			
21			Gembiczyna	919	75			
22			Głobikowa	1387	83			
23			Głobikówka	1048	44			
24			Głowaczowa	4475	75			
25			Gołęczyna	1845	90			
26			Góra motyczna	3252	8			
27			Gorzejowa dolna z miejscow. Gorzejowa góra	1581	36			
28			Grabiny	3519	46			
29			Grudna dolna	1180	54			
30			Grudna górna	2025	52			
31			Gumniska Foks.	2942	88			
32			Janowiec	731	13			
33			Jastrząbka stara	8874	79			
34			Jawornik II część	308	51			
35			Jaworze dolne	1468	98			
36			Jaworze górne	2093	79			
37			Jazwiny	3703	78			
38			Jodłowa	8718	74			
39			Katary	1217	50			
40			Kamienica dolna	1147	53			
41			Kamienica górna	1757	94			
42			Kawęczyn	4064	53			
43			Klecie	2582	2			
44			Korzeniów	2523	65			
45			Łączki brzeskie	3609	20			
46			Latoszyn	2929	63			
47			Łęki dolne	7498	32			
48			Łęki górne	6927	70			
49			Lipiny	4567	16			
50			Lubcza	5781	66			
51			Machowa	2649	43			
52			Mokre	2122	14			
53			Mokrzec	1327	4			
54			Nagawczyna	3240	31			
55			Nagoszyn	5716	85			
56			Nawsie brzosteckie	4041	66			
57			Opacionka	1078	1			
58			Parkosz	3034	83			
59			Pilznionek	1640	16			
60			Pilzno (miasto)	3472	89			
61			Podgrodzie	3224	84			
62			Połomea	811	73			
63			Przeczyca	2674	15			
64			Przeryty bór	1235	68			
65			Pustyma	8882	61			
66			Róża	6306	76			
67			Ruda	7043	32			
68			Siedliska	2676	19			
69			Skurawa	2186	17			
70			Słotwa	3078	48			
71			Smarzowa	2595	18			
72			Stasiówka	1338	88			
73			Stobierna	[illegible]645	19			
74			Straszęcin	7339	39			
75			Strzegocice	2[illegible]14	87			
76			Wawiórka	4570	26			
77			Wola brzostecka	1148	56			
78			Wola lubecka	1541	9			
79			Wola wielka	1717	4			
80			Wola zyrakowska	2649	4			
81			Wolica	3128	48			
82			Zagórze	1076	32			
83			Zarówka	3204	38			
84			Zasów	3915	61			
85			Zawada	6742	27			
86			Zawadka	1965	—			
87			Zdziarzec	2757	42			
88			Zwiernik	3822	30			
89			Żyraków	51[illegible]5	—	285278	27	

Liczba porządkowa	Powiat szacunkowy	Dystrykt klasyfikacyjny	Gmina	Suma czystego dochodu poszczególnienie zł.	ct.	razem zł.	ct.	Uwaga
1	Ropczyce	Pierwszy	Będziemyśl	3524	74			
2			Białybór	3491	20			
3			Boreczek	973	76			
4			Borek mały	847	28			
5			Borek wielki	6499	79			
6			Brzezówka	4438	4			
7			Brzyzna	1487	6			
8			Chechły	7094	38			
9			Cierpisz	1[illegible]52	28			
10			Czarna	7198	71			
11			Dąbrowa	5225	22			
12			Domatków	1850	3			
13			Góra ropczycka	4856	24			
14			Hütta	1074	32			
15			Iwierzyce I.	4354	75			
16			Iwierzyce II (vel Olimpów	1068	4			
17			Kamionka	39[illegible]3	20			
18			Kawęczyn	2327	98			
19			Klęczany	2365	27			
20			Kozodrza	2870	50			
21			Krzywa	2789	36			
22			Leszcze	923	7			
23			Łubzyna	3799	19			
24			Menciszów	3379	77			
25			Nockowa	7073	86			
26			Ocieka	59[illegible]5	92			
27			Olchowa	4749	36			
28			Ostrów	4767	7			
29			Parszczyzna	4326	20			
30			Pietrzejowa	5394	73			
31			Poręby	23[illegible]	79			
32			Przedmieście	2743	21			
33			Pustków	6902	6			
34			Ropczyce	7588	73			
35			Ruda	176[illegible]	98			
36			Sędziszów	3352	37			
37			Sielec	3408	46			
38			Sepnica	4748	19			
39			Skrzyszów	3364	55			
40			Tuszyna	5905	48			
41			Wierczany	2867	69			
42			Witkowice	6781	53			
43			Wola Ługowa	1259	62			
44			Wolica piaskowa	2968	99			
45			Zapole	368	2			
46			Zdziary	966	79	165010	78	
1	Ropczyce	drugi	Brcniszów	3540	79			
2			Brzeziny	12534	63			
3			Bystrzyca	2566	—			
4			Glinik	5426	55			
5			Gnojnica	6240	88			
6			Jaszczurowa	985	75			
7			Jazowa	1604	26			
8			Kalembina	1704	15			
9			Konice	1656	75			
10			Korzuchów	2225	[illegible]0			
11			Łączki kucharskie	1647	59			
12			Łopuchowa z miejscowością Niedźwiada II. część	3700	72			
13			Mała	6008	85			
14			Nawsie	7690	93			
15			Niedźwiada I.	8289	24			
16			Niewodna	1865	64			
17			Okonin	1439	28			
18			Pstrągowa	8994	17			
19			Różanka	3636	92			
20			Rzegocin	2263	27			
21			Sośnice	286	26			
22			Szkodna	1864	44			
23			Szufnarowa	3965	3			
24			Tułkowice	1456	89			
25			Wielopole	2068	5			
26			Wiszniowa mycielska	5112	35			
27			Wiszniowa szumska	4289	19			
28			Zagorzyce	8747	21			
29			Zawadka	1372	40	113183	89	
1	Rzeszów	pierwszy	Biała	9094	21			
2			Błędowa	2847	38			
3			Boguchwała	9032	76			
4			Bratkowice	9233	95			
5			Budy	4082	74			
6			Budziwój	14921	[illegible]6			
7			Bziałka	1144	73			
8			Drabinianka	4196	73			
9			Głogów	2902	19			
10			Jasionka I. część	4228	7			
11			Jasionka II. część	532	59			
12			Krasne	12143	68			
13			Lipie	843	87			
14			Lutorysz	4571	9			
15			Łąka I. część	6743	35			
16			Łąka II. część	1304	31			
17			Łukawiec	7637	45			
18			Malawa	6650	77			
19			Mrowla	2124	44			
20			Niechobrz	6718	28			
21			Nosówka	3110	6			
22			Nowawieś	1959	21			
23			Palikówka	5434	70			
24			Pobitno	4398	94			
25			Przybyszówka	11626	21			
26			Racławówka	6190	27			
27			Rogóżnica	681	90			
28			Rudna mała	2998	3			
29			Rudna wielka	3895	46			
30			Ruska wieś	1499	8			
31			Rzeszów	2827	24			
32			Siedliska	6197	24			
33			Stocina	6610	90			
34			Staromieście	12112	95			
35			Staroniwa	9027	38			
36			Stobierna	4228	53			
37			Styków	1686	52			
38			Swilcza	15304	59			
39			Terliczka	1333	84			
40			Trzciana	8291	68			
41			Trzebowisko	7251	77			
42			Wola zgłobieńska	4084	98			
43			Woliczka	1222	94			
44			Wysoka	4916	97			
45			Wyłkowyja	2616	38			
46			Zabajka	387	4			
47			Zaczernie	3907	19			
48			Zalesie	8781	86			
49			Załęże	3579	75			
50			Zarzyce	2726	30			
51			Zgłobień	5021	65			
52			Zwięczyca	10984	39	275849	30	
1	Rzeszów	drugi	Baryczka	1596	1			
2			Babica	3779	27			
3			Białka	2121	63			
4			Blendowa	22[illegible]0	69			
5			Blizianka	717	42			
6			Błażowa	9375	52			
7			Borek nowy	5014	4			
8			Borek stary	4508	4			
9			Brzezówka	1519	92			
10			Brzeżanka	1284	98			
11			Chmielnik	4878	14			
12			Czudec	4663	10			
13			Dobrzechów	3294	18			
14			Dylągówka	1533	96			
15			Futoma	2500	81			
16			Gbiska	936	49			
17			Godowa	6398	96			
18			Grodzisko	3340	89			
19			Grzegorzówka	1007	9			
20			Gwoździanka	621	11			
21			Hadle szklarskie	1505	44			
22			Hermanowa	3860	66			
23			Hucisko	550	16			
24			Hyżne	4489	95			
25			Jawornik (miasto)	1575	32			
26			Jawornik (wieś)	2730	25			
27			Kąkolówka	4543	93			
28			Kielnarowa	3982	63			
29			Konieckowa	2499	49			
30			Kozłówek	1901	88			
31			Kraczkowa	10208	36			
32			Lubenia	4093	71			
33			Lęcka	2595	82			
34			Małówka	444	73			
35			Markuszowa	2213	76			
36			Matysówka	1647	44			
37			Niebylec	809	57			
38			Nowawieś czudecka	387[illegible]	69			
39			Oparówka	918	61			
40			Piątkowa	1104	92			
41			Połomia	2767	2			
42			Sołonka	1032	—			
43			Straszydle	4426	5			
44			Strzyżów	5509	48			
45			Szklary	1214	75			
46			Tropia	2351	90			
47			Tyczyn	4734	65			
48			Widanów	244	25			
49			Wola rafałowska	1778	42			
50			Wyżne	3316	13			
51			Zaborów	6222	7			
52			Zabratówka	2322	69			
53			Żarnowa	3172	26			
54			Żyznów	4294	20	160311	44	
1	Tarnobrzeg	jedyny	Baranów	5386	81			
2			Brandwica	2039	85			
3			Brzoza	2385	65			
4			Charzewice	9319	20			
5			Chmielów	4324	91			
6			Chwałowice	4528	1			
7			Cygany	1582	22			
8			Dąbrowa	2207	79			
9			Dąbrowa z kępą	3103	2			
10			Dąbrowica	5289	2			
11			Dęba	5667	74			
12			Dymitrów mały	3097	62			
13			Dymitrów wielki	1540	66			
14			Dzików	5376	57			
15			Gorzyce	5025	31			
16			Grembów	13514	85			
17			Jadachy	5502	57			
18			Jamnica	2019	20			
19			Jastkowice	8317	32			
20			Kajmów	1463	71			

(Ciąg dalszy nastąpi.)

(1780 1—3) **Edikt.**

Z. 4188. Das k. k. Landesgericht in Lemberg fordert den Inhaber der, nach Angabe des Vorschuß und Kreditvereines in Baden in Verlust gerathenen Diwidenden Coupons von 3 Schuldbriefen der k k. priv. galiz. Rustikal Kreditanstalt in Lemberg und zwar 1) des am 1 Juli 1881 fällig werdenden Diwidenden Koupons, des Schnldbriefes ddo Lemberg 2 Jänner 1876 Serie 1876 Nr. 181 über 1000 fl. ö W., 2) des am 1 Juli 1881 fällig werdenden Diwidenden Koupons des Schuldbriefes ddo Lemberg am 19 Februar 1869 Serie 1869 Nr 1052 über 500 fl. ö. W. und 3) des am 1 Juli 1881 fällig werdenden Diwidenden Koupons des Schuldbriefes ddo Lemberg am 2 Jänner 1870 Serie 1870 Nr. 5084 über 500 fl. ö.W. auf die erwähnten Diwidenden Koupons binnen einem Jahre sechs Wochen und drei Tagen, vom ersten Tage nach der Verfallzeit derselben gerechnet, anher vorzubringen, und sein Eigenthumsrecht zu denselben um so gewisser da zuthun, als nach fruchtlosem Verlaufe dieser Frist, die in Rede stehenden Diwidenden Koupons für nichtig gehalten werden, und der Aussteller darauf ihm Rede und Antwort zu geben nicht mehr verbunden sein würde.

Lemberg am 5 Februar 1881.

(1623 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 978. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że w dniu 21 kwietnia, i 2 czerwca 1881. każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tut sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności Michała Brandysa l. w. h. 23 w Graboszycach położonej.

Cena wywołania 1413 zł. w. a.

Wadyum 140 zł. w. a.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Wadowice dnia 24 lutego 1881.

(1571 1—3) **Edykt.**

L. 148. W c. k. sądzie powiatowym w Tyczynie, celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 600 zł. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 12 w Matysówce położonej, wedle wykazu hip. l. 25 księgi głównej gminy Matysówki Rocha Knutta własnej w dniach 8 kwietnia, 13 maja i 17 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 9 z rana

Cena wywołania 2500 zł. w. a.

Wadyum 250 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn dnia 20 sierpnia 1880.

(1537 1—3) **Edykt.**

L. 15839. C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności wysokiego skarbu w kwocie 1253 zł. 77 ct. w. a. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności w Tarnowie na Zawalu pod l. k. 268 położonej, do dłużników Simchego Benjamina Edelsteina, Mojżesza, Dawida, Altera 3 im. Edelsteina, Malki Edelstein i Szulema Edelsteina należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach 27 kwietnia i 30 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w kwocie 7478 zł 51 ct. w. a, poniżej której w terminach powyższych realność sprzedaną nie będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 748 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Na wypadek, jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje wyznacza się termin na dzień 30 maja 1881 o godzinie 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stanowić się winni, celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, następnie ci wierzyciele, którzyby po dniu 1 marca 1880 do hipoteki realności w Tarnowie na Zawalu pod l. 268 położonej weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mogąca z jakiegokolwiek powodu całkiem nie lub nie w swoim czasie mogła być doręczoną, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie p. adwokata Dr. Psarskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Gałeckiego ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, ogłoszenie którego równocześnie zarządza się.

W Tarnowie dnia 13 stycznia 1881.

(1856 1—3) **Edykt.**

L. 8012. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi dyrekcyi zakładu kredytowego włoś. we Lwowie przeciw Prokopowi Piróg pto. 100 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 29 marca, 29 kwietnia i 30 maja 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 88 rep. 82 w Boberce z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej tej, sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 23 grudnia 1880.

(1838 1—3) **Edykt.**

L. 7353. C. k. sąd powiatowy przeprowadzi w dniach 28 marca, 28 kwietnia i 30 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjną sprzedaż realności pod nr. 30 w Borowy położonej, Jakóba Wiącka własnej na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 182 zł. 57 ct. a. w.

Cena wywołania wynosi 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Brandt.

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w registraturze.

Mielec, 21 stycznia 1881.

(1830 1—3) **Edykt.**

L. 7432. W dniach 31 marca i 5 maja 1881 powyż lub za cenę szacunkową, zaś dnia 9 czerwca 1881 nawet niżej takowej o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna licytacya realności nr. 120 w Gródku Czerlańskie przedmieście Walka Chmiela własnej na rzecz Abrahama Billiga pto 45 zł. a. w. z pn.

Cena szacunkowa 450 zł.

Wadyum 22 zł. 50 ct.

C. k. sąd powiatowy.

Gródek, 19 października 1880.

(1831 1—3) **Edykt.**

L. 8789. W dniach 31 marca, 5 maja i 9 czerwca 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie tylko powyż lub za cenę szacunkową egzekucyjna licytacya realności l. 3 w Weisenberg, obecnie Wilhelma i Krystyny Moos czyli Mosz własnej, na rzecz c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego pto 347 zł. 97 ct. a. w. z pn. w razie nieudałej sprzedaży wyznacza się celem ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 15 czerwca 1881 godzinie 10 rano.

Cena wywołania 2604 zł.

Wadyum 261 zł.

Resztę warunków wolno w t. s. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Gródek, dnia 21 grudnia 1880.

(1858 1—3) **Edykt.**

L. 8673. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi dyrekcyi zakładu kred. włościańskiego we Lwowie przeciw Prokopowi Woźniakowi pto 81 zł. 61 ct. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 29 marca, 29 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 73 rep. 128 w Boberce położonej, z tem, iż takowa na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyż j ceny szacunkowej, zaś na drugim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 200 zł., wadyum 20 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tut. sądu przejrzeć.

Turka, 31 grudnia 1880.

(1549 1—3) **Edykt.**

L. 6790. C. sąd powiatowy w Oświęcimie podaje niniejszem do wiadomości, że w drodze egzekucyi aktu notaryalnego w Oświęcimie dnia 16 kwietnia 1875 do nr. R. 755 zdziałanego celem zaspokojenia wierzytelności Ernestyny Krieserowej w kwocie 200 zł z ograniczonemi procentami po 10% od dnia 16 maja 1875 kosztami dawniej przyznanemi i kosztami podania licytacyjnego w kwocie 10 zł. 85 ct. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności hipotecznej pod nr. 15 w Broszkowicach położonej, własność spadkobierców po dłużniku Michale Ryszce, a to pełnoletniego syna Marcina Ryszki i nieletnich dzieci Anny, Józefa, Katarzyny i Franciszki Ryszków stanowiącą, w trzech terminach, a to w dniach 22 kwietnia, 19 maja i 23 czerwca 1881 zawsze o godzinie 10 z rana.

Cena wywołania jest wartość szacunkowa 2263 zł. $57\frac{1}{2}$ ct.

Wadyum 226 zł.

Kuratorem wierzycieli p. adwokat dr. Bienenfeld.

Ekstrakt tabularny, akt detaksacyi i resztę warunków przejrzeć wolno w registraturze.

Oświęcim, 28 grudnia 1880.

(1339 1—3) **Edykt.**

L. 2050. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż wskutek prośby egzekucyjnej Basi Goldy Bornstein de praes 25 maja 1877 nr. 13776, a względnie prośby tejże prawonabywcy Józefa Baranowskiego de praes 25 stycznia 1881 nr. 2224, celem zaspokojenia zumy 5000 zł. w. a. z procentem po 36 prc. rocznie od dnia 16 maja 1875, aż do dnia zapłaty bieżącym, kosztów egzekucyjnych w kwocie 10 zł. 63 ct., 11 zł. 7 ct. i 281 zł. 43 ct. w. a. przyznanych, odbędzie się w gmachu tutejszego sądu dnia 11 maja i dnia dnia 14 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę dóbr Trzebinia w powiecie chrzanowskim położonych do Karoliny Piechockiej należących pod następującemi warunkami:

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa tychże dóbr w drodze przymusowego sądowego oszacowania w kwocie 82612 zł. 34 ct. a. w. ustanowiona, poniżej której na żadnym z owych terminów dobra te sprzedane nie będą.

Chęć kupna mający, winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej 10 część ceny wywołania, w okrągłej kwocie 8200 zł wa. wyrażnie osiem tysięcy dwieście zł walutą austr. jako wadyum i to albo w gotówce, albo w książeczkach kasy oszczędności miasta Krakowa na imię chęć kupna mają ego, lub okaziciela lub listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego z kuponami bieżącemi według kursu, jaki w dniu poprzedzającym licytacyą w dzienniku „Czas“ w rubryce „płacą“ w Krakowie notowany będzie, jednakże nie wyżej nominalnej wartości takowych.

Inne warunki licytacyjne jak również akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Kraków 4 lutego 1881.

(1788 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1153. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Szymona Rispler przeciw spadkobiercom Fedia Łszora w kwocie 109 złr. w dniach 8 kwietnia, 6 maja i 10 czerwca 1881 publiczna sprzedaż realności pod l. 19/69 w Przedzielnicy położonej, każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 800 złr. a zakładem 80 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w t. s. registraturze przeglądnąć, kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil 18 lutego 1881.

(1625 1—3) **Edykt.**

L. 9531. C. k. sąd powiatowy w Wadowicach podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia dłużnej sumy w kwocie 300 zł. w. a. z przynależytościami Ignacemu Tramerowi od masy leżącej po Ignacym Suknarowskim od Józefy Suknarowskiej się należącej odbędzie się w dniu 21 kwietnia, i w dniu 2 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności składającej się z domu pod l. k. 223 wraz z placem tudzież kawałka gruntu w objętości 25 zagonów w protokole oszacowania z dnia 30 kwietnia 1880 l. 7966 mylnie Ltop. 893, 891. 895, oznaczonego we Wadowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej masy leżącej po Ignacym Suknarowskim i Józefy Suknarowskiej własnej w protokole de praes. 29 listopada 1879 l. 8710 zastawniczo opisanej.

Cena wywołania wynosi 780 zł. w. a.

Wadyum 80 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akt zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Wadowice dnia 1 lutego 1881.

(1624 1—3) **Edykt.**

L. 9530. C. k. sąd powiatowy w Wadowicach podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia dłużnej sumy w kwocie 100 zł. w. a. z przynależytościami Ignacemu Tramerowi od masy leżącej po Ignacym Suknarowskim i od Józefy Suknarowskiej się należącej odbędzie się w dniu 21 kwietnia, i w dniu 2 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności składającej się z domu pod l. k. 223 wraz z placem tudzież kawałka gruntu w objętości 25 zagonów w protokole oszacowania z dnia 30 kwietnia 1880 l. 7965 mylnie Ltop 893, 894, i 895 oznaczonego, we Wadowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej masy leżącej po Ignacym Suknarowskim i Józefy Suknarowskiej własnej w protokole de praes. 28 listopada 1879 l. 8710 zastawniczo opisanej.

Cena wywołania wynosi 780 zł. w. a.

Wadyum 80 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akt zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Wadowice dnia 4 lutego 1881.

(1852 1—3) **Edykt.**

L. 9663. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 4 kwietnia, i w dniu 9 maja 1881, godz. 10 z rana odbędzie się na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie celem zaspokojenia kwoty 200 zł. w. a. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 79 now. 5 star. rep. 38 w Iwierzycach dłużnika Wojciecha Paski recte Paseli własnej ciała tabularnego nie stanowiącej.

Na powyższych dwóch terminach realność uadmieniona poniżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie, gdyby zaś realność na tych dwóch terminach sprzedaną nie została natedy do ułożenia warunków ułżających wyznacza się termin na dzień 30 maja 1881 godz. 10 z rana.

Akt opisania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych ustanawia się kuratora w osobie p. Karola Kesslera.

Cenę wywołania stanowi kwota 500 zł.

Wadyum wynosi 50 zł w. a.

Ropczyce 22 stycznia 1881.

(1863 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 506. Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela przy szkole etatowej w Zagrobeli z roczną płacą 258 zł. i 12 korcy zboża.

Prawo prezentowania przysługa Radzie szkolnej miejscowej.

Ubiegający się o tę pasadę mają wnieść prośby należycie udokumentowane za pośrednictwem odnośnych władz do końca kwietnia 1881.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Tarnopolu, 7 marca 1881.

(1821 1—3) **Edykt.**

L. 921. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla gmin katastralnych:

Wawrzka, Starawieś-Strzylawka, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Lipnica wielka, Jasienna w okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach;

Borek mały w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Książnice w okręgu sądu powiatowego w Radomyślu;

Rudka w okręgu sądu powiatowego w Tarnowie;

Wrocanka, Majscowa w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Kańczuga w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Bagienica w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowie;

Klikuszowa w okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu;

Przyk p w okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

Poręba w okręgu sądu powiatowego w Myslenicach;

Skawinki, Izdebnik w okręgu sądu powiatowego w Kalwaryi;

Gosprzydowa w okręgu sądu powiatowego w Brzesku;

Swilcza z miejscowością Kameszyn w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Rzeszowie;

Balice z miejscowościami Borów i Szczyglice, Aleksandrowice z miejscowościami Kleszczów i Kochanów, w okręgu sądu powiatowego w Liszkach;

Brzeszcze z miejscowościami Budy i Bór, w okręgu sądu powiatowego w Oświęcimiu;

Jastkowice, Motycze poduchowne (exspirituale), Motycze nobile- w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Moszczenica w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Jankowice z miejscowością Olszyny i Rozkochów z miejscowością Źródła w okręgu sądu powiatowego w Chrzanowie;

Bystra, w okręgu sądu powiatowego w Biały;

Leksandrowa w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu;

Rzozów w okręgu sądu powiatowego w Skawinie;

Gwoździec w okręgu sądu powiatowego w Nisku;

położonych, otwarto nowe księgi gruntowe i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 28 sierpnia 1879 l. 10344, do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi objętych, z dniem 30 listopada 1880 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych,ażeby swe sprzeciwy do dnia 31 października 1881 włącznie, w sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków 16 lutego 1881.

L. 13372. (1565 1—3)

Licytacya

przymusowa połowy domu z gruntem pod l. tab. 46/kons. 88 w Folwarkach wielkich położonych Stefana i Tekli Kiszów własnych odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 5 kwietnia 1881 o 10 godzinie przed południem na rzecz Antoniego Zełoudka ... 200 zł. w a. z pn. za jakąkolwiek cenę.

Cena szacunkowa i wywołania 850 zł Wadyum 85 zł.

Bliższe warunki, akt oszacowania i wyciąg tabularny można w sądzie przejrzeć.

Dla wierzycieli po dniu 17 kwietnia 1880 hipotekowanych, lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsze nie mogły być doręczone, ustanowiony Dr. Jan Kuryś kuratorem.

Brody 11 lutego 1881.

Doniesienia prywatne

L. 149. (1766 3-3)

Konkurs.

Przy tutejszej etatowej szkole miejskiej im. Czackiego, jest od początku roku szkolnego 1881/82 do obsadzenia posada nauczyciela religii izraelickiej i języka hebrajskiego, przyczem wymaga się, aby nauka udzielaną była w języku polskim.

Z posadą tą połączona jest płaca stała 300 złr. wraz z dodatkami w kwocie 200 złr. w. a.

Starający się o tę posadę wykazać mają swą kwalifikacyę świadectwami ze strony powag w dziedzinie wspomnianych przedmiotów, lub poddać się egzamimowi ze strony komisyi ustanowionej w tym celu przez przełożeństwo zboru izraelickiego.

Egzaminowani seminarzyści przy równej z resztą kwalifikacyi będą mieli pierwszeństwo.

Dotyczące podania należy do 30 maja b. r. wnieść do kancelaryi przełożeństwa tutejszego zboru izraelickiego.

Od Przełożeństwa zboru izraelickiego.

Lwów dnia 4 marca 1881.

Podziękowanie.

Żona moja WILMA była przez 6 tygodni ciężką słabością złożona, tak iż o jej drogiem dla mnie życiu zupełnie nadzieję traciłem. Jedyną ulgą, pociechą i skuteczną pomocą w naszym smutku przez cały przeciąg tego czasu było *gorliwe, pełne poświęcenia pielęgnowanie i leczenie* chorej ze strony ordynującego lekarza WP. Dr. **Sylwestra Drzymalika**, w Żółkwi, któremu za to niniejszem najszczersze składam dzięki!

Józef Plomer

c. k. rotmistrz na pensyi w Żółkwi.

Ogłoszenie.

Dnia 7go kwietnia b. r. o godzinie 11 przed południem, odbędzie się w pomieszkaniu rz. kat. probostwa w **Radziechowie** (powiat Kamionka Strumiłowa) publiczna licytacya na przedsiębiorstwo restauracyi rz. kat. kościoła **w Radziechowie**, której koszta według zatwierdzonego kosztorysu oblczone są na 2000 zł. w. a. licytacya przeprowadzoną będzie za zapieczętowanemi ofertami. Przystępujący do licytacyi ma złożyć kaucyę 10%. Najniższą kwotę ofiarujący otrzyma przedsiębiorstwo. Warunki licytacyjne, plan i kosztorys można przejrzeć w kancelaryi rz. kat. probostwa.

Radziechów dnia 2 marca 1881.

W imieniu rz. kat. komitetu.

Kr. Alfred Białogłowski

przewodniczący. 1647 2-3

Gmina miasta Gwoździca (siedziba c. k. sądu powiat.) poszukuje **lekarza medycyny** z dłuższą praktyką — zapewniając mu roczną subwencyę 400 zł. — wypłacaną od gminy i od okolicznych większych właścicieli.

Zgłoszenia przyjmuje **Puzyna**, ost. p. Gwoździec. (1765 3—3)

„SLAVIA“

Bank wzajemnych ubezpieczeń w Pradze

udziela na dożycie lub przeżycie już ubezpieczonym, lub nowo przystępującym członkom, P. T. c. k. oficerom, wojskowym urzędnikom, stronom wojskowym, gażystom i pensyonowanym i t. d.

nowe pożyczki

na niski procent, z miesięcznemi spłatami annuitnemi przy amortyzacyi kilkoletniej, z uwzględnieniem pensyi i poręki, jako też zabezpieczeniem się na pensyi, rentach i t. p.

Nowe warunki nie dotyczą pożyczek przedtem uzyskanych.

Z wnioskami i zapytaniami należy odnieść się do Dyrekcyi banku „Slavia“ w PRADZE, albo do Jeneralnej Reprezentacyi „Slavia“ we Lwowie.

(1860 1—4) **Jeneralna Dyrekcya.**

Towarzystwo Wzajemnego Kredytu w Krakowie

zawiadamia niniejszem, że od wszystkich wkładek tak w Dyrekcyi w Krakowie, jako też w Filii Lwowskiej na 5% na książeczki złożonych od dnia

1 kwietnia r. b. 4½%

obliczać będzie. (1861 1—3)

Kraków dnia 10 marca 1881. r.

DYREKCYA.

(Przedruku nie opłacamy.)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru ... bl“.